

ZPRÁVY

ĈESKOSLOVENSKÉHO ESPERANTSKÉHO VÝBORU INFORMOJ DE ĈEĤOSLOVAKA ESPERANTO-KOMITATO

N-ro 3-4 (19-20)

OSVĚTOVÝ ÚSTAV V PRAZE

Decembro 1965

NI POSTULU TUJAN ĈESIGON DE LA USONA AGRESO KONTRAŬ D. R. VJETNAMIO!

**Atenco la plej kruda kontraŭ la internacia rajto kaj la Ĝenevaj konvencoj.
Netolerebla defio al la tutmondaj popoloj. Grava minaco por la paco.**

Jen la titolo kaj subtitoloj de la ilustrita kaj riĉenhava faldprospekto, kiun ĉijare eldonis la ilustrita revuo Vjetnamio pri la bombardado de hospitaloj, lernejoj, civilaj loĝdomoj, pri mortigado kaj vundado de virinoj kaj infanoj, fare de Usono; pri la nombro de la faligitaj aviadiloj kaj amerikaj pilotoj kaptitaj.

La ondo de indigno tra la tuta mondo manifestiĝas per deklaroj de la registaroj de la socialismaj kaj aliaj landoj, multaj komunistaj partioj, internaciaj organizoj; per protestmitingoj en ĉiuj landoj kontraŭ Usono kaj per popolaj manifestacioj antaŭ la amerikaj ambasadoj kaj konsulejoj. Antaŭ la agresaj agoj de Usono kontraŭ VDR la NFL de Sud-Vjetnamio respondas: „La agoj de Usono, celantaj plivastigi la agresan militon nur refirmigas la decion de la loĝantaroj de ambaŭ zonoj pli energie batali kontraŭ la malamiko!”

VIRINA KOMISIONO DE MEM

Al Landaj Esperanto-organizaĵoj:

Al ĉiuj porpacaj batalantoj, amikoj de interkompreniĝo en la mondo!

La Komisiono de Virinoj de Mondpaca Esperanto-Movado celas unuigi ĉiujn virinojn-esperantistinojn, strebantajn pri la mondopaco, batalo por ĝia konservo kaj firmigo.

Ĉar la virinoj kiel daŭrigantoj de la vivo ĉiam estis ĝiaj kuraĝaj defendantinoj, senlace defendis la sanon kaj vivojn de siaj infanoj; ĉiam apartenis al la plej konvinkitaj pledantinoj de belaj ideoj pri la amikeco, kunlaboro kaj interkompreniĝo inter la homoj kaj nacioj.

Ni estas konvinkitaj, ke tiu ĉi strebado alportos rezultojn pli efektivajn, se ĝi estos unueca kaj se ĝin partoprenos kiel eble plej granda nombro da virinoj el tuta mondo.

Tial ni turnas nin al vi kun alvoko, ke en ĉiu lando en kadro de la tutŝtata E-organizaĵo, fondu Virinan Komisionon, se ĉe vi ankoraŭ ne ekzistas.

Invitu unu aŭ kelkajn plej kapablajn virinojn kaj komisiu ilin per starigo de tiu

ĉi komisiono. — Se vi bezonos, ni sendos al vi pluajn informojn eventuale la spertojn de la jam laborantaj komisionoj en diversaj landoj.

La taskoj de la komisionoj:

1. Krei ligojn kun la landaj (lokaj) Virinaj Komitatoj kun celo helpadi ilin pere de Esperanto kaj pere de niaj internaciaj Ligoj. Starigi korespondkontaktojn inter la virinoj de diversaj ŝtatoj kaj kontinentoj.

2. Tradukadi en Esperanton nacilingvajn gravajn kaj interesajn artikolojn por kongresoj kaj konferencoj de la Internacia Federacio de Demokrataj Virinoj kaj de aliaj internaciaj kaj naciaj virinaj kongresoj kaj konferencoj. Tradukadi kontribuojn pri bataloj de virinoj por sendependeco de iliaj patrolandoj, pri bataloj de virinoj-patrinaj por kreo de favoraj vivkondiĉoj por la infanoj en la tuta mondo.

3. Interŝanĝi leterojn, per kiuj la virinoj interŝanĝados siajn spertojn en sia nobla batalo por certigo de la paco, por interkompreniĝo de la virinoj — de la homoj de ĉiuj landoj kaj rasoj en la mondo:

ĈIUJ KOMISIONOJ DE VIRINOJ- ESPERANTISTINOJ NOVE
STARIGITAJ KAJ ANKAŬ TIUJ, KIUJ JAM LABORAS — SCIIGU NIN:

PRI

a) Jaro de ekfunkciigo

b) estraro de la Komisiono

c) mallonga ĝisnuna aktiveco kaj perspektivoj por la estonteco

d) adreso por korespondado

e) viaj sugestoj kaj proponoj.

Landaj Virinaj E-Komisionoj kreos similajn komisionojn en lokaj rondetoj.

Kun la landaj virinaj komisionoj ni kunlaboros kaj regule informados ilin pri ĉio necesa en la organo PACO, sur "Virina Paĝo".

ĜUSTE EN TIU ĈI SFERO LA INTERNACIA LINGVO ESPERANTO
SERVU KIEL PLENSIGNIFA HELPANTO DE SUKCESA MISIO DE LA VIRINOJ
EN LA MONDO!

NI ĜOJAS JE VIGLA KUNLABORO KAJ SALUTAS VIN:
MONDPACA ESPERANTISTA MOVADO
VIRINA KOMISIONO

prezidantino:

TINKA LAKOVA

b. Tolbuhin 55.

SOFIO, Bulgario

vicprezidantino:

JANA CÍCHOVÁ

U Svobodárny 12.

Praha 9., Ĉeĥoslovakio

Esperanta en la etero

Radio Praha, disaŭdigo por Aŭstrio, Esperanto-elsendo en siaj programoj informos pri la aktiveco kaj internaciaj kontaktoj de ĉeĥoslovakaj esperantistoj. Krom tio ĝi informos ankaŭ pri evoluo de „Esperanto en la Etero”, ideo de ĝia aŭstria aŭskultanto radio-amatoro-esperantisto Rudolf Bartosch (voksigno OE 3 RU), kiu proponis la starigon de radioamatora stacio esperantista ĉe Internaciaj Esperanto-kongresoj.

Al radioamatoroj-esperantistoj kaj al tiuj, kiuj intencas fariĝi radio-amatoroj-

esperantistoj sendos pli detalajn informojn: Radio Praha, Disaŭdigo por Aŭstrio, Esperanto-elsendo, Ĉeĥoslovakio.

Ĉestné diplomy zasloužilým pracovníkům

Československý esperantský výbor ve snaze ocenit dlouholetou a záslužnou práci předních pracovníků v esperantském hnutí rozhodl, aby u příležitosti 20. výročí osvobození naší republiky byli vynikající lingvisté a organizátoři vyznamenáni čestným „Diplomem za zásluhy o rozvoj čs. esperantského hnutí“.

Na výzvu v „Mimořádných zprávách ČSEV“ z února 1965 byly získány návrhy z esperantských kroužků, které byly doplněny na zasedání ČSEV. Na konferenci delegátů EK dne 11. prosince m. r. konalo se slavnostní udělení Diplomů těmto vybraným pracovníkům:

Julie Šupichová z Prahy
JUDr. Tomáš Pumpr z Prahy
Jaroslav Šuštr z Prahy
Jaroslav Mařík z Prahy
Antonín Slanina z Prahy
Anna Bárochová z Prahy
A. V. Zedník z Modřan
Josef Vítek z Mělníka
František Pytloun z Poděbrad
Rudolf Burda z Plzně
Jiří Kořínek z Ústí n. Labem
Václav Špůr z Doks
Teo Novotný z Liberce
Prof. Miloš Lukáš z Hradce Král.
Jaroslav Dolanský z Hradce Král.
JUDr. Josef Fousek z Přelouče
Ing. J. Řebíček z Havla Brodu
Josef Fridrich z Brna
Josef Vondroušek z Brna
Prof. Theodor Kilian z Třebíče
Vladimír Slaný z Ostravy-Vítkovic
JUDr. Vladimír Mohapl z Olomouce
Július Havas z Bratislavy
Pavel Rosa z Bratislavy
Št. R. Seeman z Bratislavy
Martin Benka, národní umělec z Martina
MUDr. Eudovít Izák z Martina
Eduard V. Tvarožek z Trenčína
A. D. Kremer z Košic

Vyznamenaným spolupracovníkům upřímně blahopřejeme. K jejich další záslužné činnosti pro úspěšný rozvoj čs. esperantského hnutí naší společnosti — s cílem dorozumění mezi národy a míru ve světě — přejeme mnoho zdraví a úspěchů.

Celostátní konference delegátů esperantských kroužků v Olomouci

V dnech 11. a 12. prosince 1965 sešlo se v DPM v Olomouci 130 delegátů ze 76 esperantských kroužků z celé naší vlasti, dále členové Čs. esperantského výboru a vedoucí jeho sekcí, za MŠK s. Sl. Plicka a za Osvětový ústav v Praze s. Vl. Stein.

V sobotu dne 11. 12. 1965 odpoledne v 15. hod. přivítání a úvodní slovo k účelu celostátní konference přednesl zástupce OÚ z Prahy s. Vl. Stein. Řízení konference se ujal předseda ČSEV s. Sviták. Konference zvolila návrhovou komisi v tomto složení: ss. Balda a Cichová z Prahy, Mohapl z Olomouce a Otta ze Šumperku.

Zástupce MŠK s. Sl. Plicka přednesl hlavní referát k současnému postavení esperantského hnutí v Československu. K úkolům ČSEV a kroužků: vyslovuje přesvědčení, že esperantské kroužky, začlenené v osvětových zařízeních, ZK ROH aj. mohou vykonat mnoho dobré práce pro naši společnost, poněvadž jsou její nedílnou součástí; je však nutno sladit specifickou esperantskou činnost se společným úsilím našeho lidu. Hlavní otázkou, jež v současné době i v nejbližší budoucnosti řešíme a zaměřujeme v tom směru naše úsilí, je nová soustava řízení národního hospodářství -- netýká se to však pouze ekonomiky, ale i oblasti kultury; a efektivnost, výsledky, účinnost — to budou kriteria, podle nichž se bude pro příště veškerá tato činnost měřit. Naše záujmy nechť jsou k prospěchu a užitku celé společnosti, v zájmu světového míru, dorozumění a spolupráce. I esperantskou činnost je nutno měřit a hodnotit její efektivností; o jejích výsledcích a užitečnosti by mělo být více slyšet v širokých masách; proto je také třeba přiblížit práci esperantských organizací k činnosti společenských organizací; naše členy musíme v tom směru vést a dále vychovávat — umožňovat jim poznávat cizí země a naproti tomu přátele v zahraničí seznamovat s naší zemí; informovanost však musí být správná a seriózní. Každý kroužek by měl mít ve svém programu spolupráci s některými orgány a institucemi cizineckého ruchu, turistickými aj. Je nutno vycházet z toho, že chceme-li organizovat a uskutečňovat tuto činnost, je třeba vytvářet i podmínky k jejímu ekonomickému zabezpečování. Naučili jsme se (i v kultuře) často od státu požadovat — dostávat; neptali jsme se, kde se na to má stále brát.

S. Plicka uzavřel svůj referát podnětem adresovaným všem kroužkům a jednotlivým esperantistům — celému hnutí, abychom při zdůvodňování významu naší činnosti uměli vždy říci nejen kolik nás je, ale jací jsme! ...

Zprávu o činnosti ČSEV a rozvoji esperantského hnutí za uplynulé období přednesl předseda s. Fr. Sviták.

Úvodem k předání diplomů 29 zasloužilým pracovníkům esperantského hnutí místopředseda ČSEV s. Aug. Čambál poděkoval vyznamenaným za jejich přínos ke

společné práci ve prospěch esperantského hnutí a zdůvodnil účel této akce. Na to byli diplomy předány těm, který z vyznamenaných byli přítomni — ostatním odeslány poštou s průvodním dopisem.

V kulturní vložce mužský sbor „Raná“ zaspíval české, slovenské a esperantské písně (původní a přeložené), čím byla uzavřena první část konference v 18.30 hod.

Kulturní večer ve 20.30 hod. uspořádal Esperantský kroužek při PKO Olomouc, pro účastníky konference.

II. část — neděle 12. 12. 1965

Konferenci řídil místopředseda s. Aug. Čambál — zahájil v 8.45 hod. Nejdříve seznámil s pořadem II. části konference, načež přečetl došlé pozdravy.

Zprávy o činnosti sekcí a komisí přednesli jejich vedoucí, nebo pověření zástupci: 1. jazyková — s. prof. Kilian (esperantsky), 2. překladatelské a spisovatelské — s. ing. Felix, 3. MEM — s. Balda (současně podal přehled o celkové práci sekcí a komisí). 4. architekti — s. arch. Drlík. 5. ženy, rozhlas — s. Cíhová. 6. žurnalisté — s. red. Kníchal. 7. redakční rada pro Zprávy — s. dr. Izák. 8. mládež — s. Jirásková. 9. železničáři — s. ing. Řebíček, 10. Zápis o schůzi redakční rady Zpráv přečetl ing. Felix.

RAPORTO PRI LA AKTIVECO DE LA LINGVA KOMISIONO

Dum vico da jaroj mankis al nia movado la plej necesaj lerniloj, nome lernolibroj kaj vortaroj. Tiurilate ni estas nun saturitaj: en la j. 1961 aperis la I-a eldono de la lernolibro de Theodor Kilian kaj la I-a eldono de la E-Ĉ kaj Ĉ-E poŝvortaro de Rudolf Hromada. La eldonnombro de ambaŭ estis po 3 000 ekzempleroj, kiuj disvendiĝis jam la unuan tagon dum kelkaj horoj. Ankaŭ la II-a eldono de la poŝvortaro aperinta pasintjare en 14 500 ekzempleroj kaj la II-a eldono de la lernolibro, aperinta samjare en 10500 ekzempleroj jam elĉerpiĝis aŭ elĉerpiĝos dum ne longa tempo.

Ĝojiga informo venis el Slovakio, kie aperis tre praktika kaj tre necesa helpilo por progresintoj, nome la Konversacio de D-rino Ŝaturová-Seppová. Samtempe venis el Bratislava la ne malpli ĝojiga informo, ke aperis ankaŭ la lernolibro de Ŝatura — Rosa kaj ke niaj slovakaj samideanoj preparas la eldonon de Esperanta vortaro.

Siatempe la Lingva Komisiono komisiis s-anon Rudolf Hromada pri la preparo de E-Ĉ kaj Ĉ-E vortaro mezgranda, do pli ampleksa ol estas la poŝvortaro. Laŭ ne tute fidindaj informoj s-ano Rudolf Hromada sukcesis fini la preparajn laborojn, laŭ aliaj informoj estas preta nur la koncerna materialo. La L. K. klopodos post konstato de la efektiva stato, ke la mezgranda vortaro aperu kiel eble plej baldaŭ, ĉar la poŝvortaron, kvankam estas modela, la L. K. rigardis ĉiam kiel provizoraĵon.

En la j. 1956 aperis en la revuo ESPERANTO, 577 plej ofte uzataj esperantaj radikoj. La anoj de la Esperanto-Klubo en Třebíč aldonos al tiuj ĉi radikoj la necesajn finaĵojn kaj tradukojn kune kun la plej ofte uzataj kunmetaĵoj kaj derivaĵoj. La preta ellaboraĵo, kiu enhavos krom la 577 radikoj proksimume 1500 vortojn, reprezentos la

minimumon al niaj kursoj por komencantoj en la Somera Esperanto-Tendaro en Lančov. Tiu ĉi helpilo konformas al la didaktika principo de J. A. Komenský, kiu diras, ke la instruisto procedu de konataj objektoj al objektoj nekonataj, de proksimaj al malproksimaj, de vortoj oftaj al vortoj maloftaj. La verketon eldonos, laŭ la promeso de ĝia direktoro s-ano František Sedláček, la Kleriga Domo en Třebíč.

La L. K. ricevis Esperantan tradukon de parto de Liturgio, kiun la Ĉeĥoslovaka Eklezio uzas ĉe diservoj en lingvo Esperanto. La L. K. konstatis, ke la traduko de s-ano Tubl estas bona kaj aldonis kelkajn rimarkigojn kaj konsilojn uzotajn ĉe nova multobligo.

La L. K. nun kontrollegas la verkon „Instruaj tekstoj de Esperanto“ por perfektigaj kursoj, kies aŭtoro estas s-ano Prof-ro Josef Cink. Sian utilecon kaj praktikecon la Tekstoj pruvis en la SET en Lančov, kie oni instruis laŭ ili en kursoj por progresintoj.

De tempo al tempo la Lingva Komisiono ricevadas demandojn pri oficialaj ŝtataj ekzamenoj por instruistoj de la Lingvo internacia. Al ili kaj al ĉiuj, kiujn la afero interesas, mi respondas: antaŭ kelkaj jaroj mi ellaboris detalan regularon por tiaj ekzamenoj, kiu nun troviĝas ĉe la Ministerio por Instruado. Ĉs. Esperanto-Komitato nun denove traktis kun la Ministerio por ke ĝi aprobu la Regularon kaj permesu la konstituon de la ekzamenoj kaj de la Ekzamena Komisiono.

El Jihlava venis la malĝojiga sciigo, ke la bona kaj belaspekta Agado ĉesas aperadi. Samtempe venis la informo, ke la Agado estonte aperados en multobligita aranĝo en Martin. Konante la sindonon al Esperanto kaj de la s-anoj en Jihlava kaj en Martin, oni havas la malagrablan impreson, ke ilia ĝisnuna s-ana kunlaboro interrompiĝis pro bedaŭrinda miskompreno, do ni esperu, ke ĝi ne ĉesis por ĉiam.

Ni ĉiuj akceptis kun sincera ĝojo la informon de ĈSEK, ke ĝi eldonados ekde la 1-a januaro 1966 dumonatan presitan gazeton. Ni deziras al la gazeto la plejan disvastiĝon kaj esperas, ke ĝi fariĝos post ne tro longa tempo gazeto ĉiumonata. Kiel vi scias, la forpasinta s-ano Rudolf Hromada estis dum longa vico da jaroj redaktoro de la gazeto La Progreso. Honore al lia memoro kaj kiel esprimo de nia dankemo pro lia pionira laboro en nia patrujo, mi proponas, ke la gazeto portu la nomon „LA PROGRESO“.

Fine mi en la nomo de la Lingva Komisiono plej kore gratulas al s-ano Jiří Kořínek, kiu ricevis en la Literatura Konkurso en Tokio, okazinta dum la Universala Kongreso, la 1-an premion en la poezia fako.

Theodor Kilian,
estro de la Lingva Komisiono.

Zpráva o činnosti sekce spisovatelů a překladatelů

Úkolem sekce v tomto roce bylo jmenovitě:

1. opatřovat dokonalé překlady pro PACO.
2. opatřovat hodnotný materiál pro kulturní vložku Zpráv ČSEVu.
3. Navázat spojení se všemi našimi esperantskými spisovateli a překladateli, získávat je pro spolupráci a být dle možnosti jejich mluvčími při veškeré kulturní činnosti ČSEV.

První dva úkoly byly v rozsahu letos vyšlých čtyř čísel ZPRÁV a dvou dvojčísel PACA splněn. Podle posudků našich i zahraničních esperantistů možno říci, že obě dvojčísla PACa jsou považována za obsahově i jazykově vzorná, začež patří náš dík jmenovitě soudruhům Knoblochovi, který vtiskl PACu novou, výraznou tvář, a D-ru Pumprovi a prof. Lukášovi, kteří přes svůj nedostatek času ochotně provedli korekturu veškerých překladů.

Také Kulturní vložka Zpráv ČSEKu ukazuje dobrou úroveň a dostali jsme zprávy od celé řady esperantistů, že si tuto přílohu ukládají a vidí v ní počátek vyplnění dlouholeté mezery v našem esperantském životě.

Pro své účely vydávala sekce občas cyklostylovaný hromadný dopis, nazvaný „CIRKULLETERO“, rozesílaný všem esp. autorům a též čelnějším esp. kroužkům. Bohužel, cyklostylování činilo veliké potíže, tu nebyl papír, pak zase rozmnožovna provedla tisk jednostranně, čímž se papíru spotřebovalo zbytečně dvojnásobné množství. A všechno to spotřebovalo mnoho času, takže zprávy se stávaly neaktuálními a původně hojně odpovědi adresátů časem ustávaly. Nakonec kontakt, nadějně počatý, byl téměř ztracen. Proto sekce vítá nyní možnost, uveřejňovat své zprávy a dotazy ve Zprávách ČSEVu, které, jak všichni doufáme, budou vycházet pravidelně každý druhý měsíc.

Za sekretariát Felix

Z činnosti sekce MEM při ČSEV

V uplynulém období zaznamenala v rámci ČSEV velmi dobrou činnost sekce MEM (Mondpaca Esperantista Movado). Kromě popularizace cílů uvnitř našeho státu, organizovala sekce několik akcí širšího rozsahu: rozvinula podpisovou kampaň proti agresí USA ve Vietnamu; obrátila se s výzvou na Esperantskou Ligu pro Severní Ameriku k protestu u vlády Spojených Států a současně rozeslala podobnou výzvu na 63 zahraničních esperantských organizací.

Na podnět komise MEM zaslal ČSEV protestní dopis velvyslanectví USA a projev sympatií a přátelské účasti Vietnamskému mírovému esperantskému svazu v Hanoi (VPEA). — Našemu ČSEV pak došla děkovaná poselství od VPEA a od vyslance Vietnamské Demokratické Republiky v Moskvě, který je dlouholetým esperantisou a čestným předsedou jmenovaného svazu.

Komise pokračovala v navazování spolupráce a vzájemné pomoci s některými zahraničními esperantskými organizacemi, např. s Polským svazem, Jugoslávskou ligou a Esperantskou komisí pro mezinárodní styky v Moskvě, od čehož si slibujeme, kromě výměny zkušeností a vzájemné konkrétní pomoci, postupné upevňování postavení esperantského hnutí v socialistických zemích.

Činnost uvnitř státu byla zaměřena na další rozvíjení spolupráce s ČSVOM, VČSŽ a ČSM na poli mírové a kulturní práce těchto organizací; podobnou činnost bude komise rozšiřovat i na další společenské organizace.

Druhé československé vydání časopisu Paco vychází v těchto dnech jako dvojčísl — tentokrát o 40 stranách; podle hodnocení zahraničních čtenářů patří naše čísla mezi ty, jež mají vysokou úroveň jak po stránce jazykové, tak i obsahové, což nás pochopitelně těší a upevňuje v nás přesvědčení, že touto prací přispívá ČSEV a

jeho sekce do pokladnice Mezinárodního Jazyka Esperanta a současně se prakticky podílí na společném úsilí k zachování míru a získávání přátel naší vlasti. Ostatní čísla časopisu, jež letos vyšly jsou: švédské, bulharské, vietnamské — vyjde ještě maďarské a další.

Pokud jde o počet našich odběratelů časopisu Paco, je v poslední době poněkud příznivější: cca 300; toto číslo je však stále neuspokojující; vyvolává otázku proč většina našich esperantistů, opravdu pokrokových, usilujících o uskutečňování ušlechtilých cílů esperantského hnutí, jež je tak shodné s konkrétními cíli MEM, neodebírá jeho ústřední orgán PACO a nestává se tak současně příslušníky tohoto významného světového esperantského hnutí za mír, spolupráci a přátelství mezi národy?

Veříme, že tuto otázku se ctí zodpoví všichni naši českoslovenští esperantisté zasláním své přihlášky na rok 1966. T. Balda

Statní vyznamenání esperantistůrn

Dekretem presidenta jugoslovanské republiky soudruha Josefa Broze Tita byli za činnost ve společenských organizacích a zásluhy o rozšíření mezinárodního jazyka Esperanto vyznamenáni státními řády tito esperantisté:

S. Živan Milisavec, spisovatel (Noví Sad) — řádem republiky se stříbrným věnčením;

S. Ernest Veis, důchodce, (Noví Sad) — řádem za zásluhy pro lid se stříbrným věnčením;

S. Dušan Jeneckov, úředník (Noví Sad) — řádem republiky se stříbrným věnčením;

S. Borivoje Radovanovič, grafik, (Novi Sad) — řádem práce se zlatým věnčením;

S. Bogoljub Grabarjevič, železničář (Subotica) — řádem práce se stříbrným věnčením.

Tento Dekret o vyznamenání zasloužilých esperantistů má obzvlášt důležitý význam tím, že přichází v ROCE MEZINÁRODNÍ SPOLUPRÁCE. Je to vysoké uznání nejen pro jugoslávské esperantisty, ale současně pro celé esperantské hnutí.

Blahopřejeme vyznamenaným!

(Z jugoslávské esperantské revue La SUDA STELO 1965/4.)

Výstavu „Železnice v cizině a u nás“, kterou koncem září Uspořádal E-kroužek v Havlíčkově Brodě k počtě Roku Mezinár. spolupráce a u příl. Dne železničářů, zřizovatel EK, t. j. Záv. klub ČSD hodnotil jako nejždařilejší akci klubu v roce 1965. I když pořadatelé očekávali mnohem větší ohlas u zahraničních železničářů a esperantistů vůbec na svou výzvu k podpoře této výstavy, sešlo se přece dost zajímavého obrazového materiálu z 20. zemí všech kontinentů. Výzva ke spolupráci byla zaslána všem 18. sekcím Mezinár. federace železničářů-esperantistů a všem hlavním delegátům a zprostředkovatelům UEA a byla také uveřejněna v časopisech Bulgaro, EL Popola Ĉinio, Esperanto a La Internacia Fervojisto.

Byla to první zdařilá výstava odborného obsahu. Po zhodnocení příspěvků zaslal ZK pěti přispěvatelům premie, t. j. hodnotné obrazové publikace o krásách a vzácných kulturních památkách naší vlasti. — Je to velmi pěkná a záslužná propagace mezi esperantisty v zahraničí — vřelá poděkování za tuto pozornost již došla. Mimo to rozešle EK do každé země, která se zúčastnila na výstavě, malé album fotografií výstavy, příp. aspoň pohlednici přísl. části. — O výstavě přinesli zprávy tři oblastní noviny. Závodnímu klubu ČSD patří dík za velmi ochotnou podporu morální i hmotnou.

Vzpomínky na esperantskou konferenci ve Vídni 1965

Byl to skutečně vzrušující okamžik když se vlak blížil k Vídni. Ihned, během prvých kroků na Východním nádraží každý cítil, že konference je dobře připravena. Uvítání, přijetí hladce proběhlo. Všech 15 účastníků z ČSSR cítilo u pořadatelů snahu pomoci a všechny problémy byly hladce vyřešeny. Československo bylo vybráno pozdravit konferenci jako první. Vysílačka Vídeň natočila s ČSSR na pásek speciální pozdrav všem esperantistům v Rakousku.

Schůze mírového esperantského hnutí (MEM) opět dokázala aktivní boj esperantistů za světový mír. Účastníci z SSSR, NDR a 21 jiných zemí dali všem jednáním skutečně mezinárodní charakter. Schůze MEM ukázala snahu jednotlivých esperantistů využít plně všechny možnosti Esperanta za zlepšení a upevnění světového míru.

Přijetí u starosty, kterého se zúčastnilo všech 500 účastníků a přijetí oficiálních delegátů u státního prezidenta F. Jonase dokázalo, jak vážně je jednáno s esperantským hnutím v Rakousku. Výmluvné přednášky dr. I. Lapenny mnohokrát nadchly všechny účastníky. K příjemnému vychutnání výletů přispělo bezoblačné počasí, které trvalo celý týden. Celovečerní film „Strach“ ukázal, že Esperanto začíná vítězit v nové umělecké sféře. Prohlídka města a jeho okolí, která skončila v romantické vinárně „Grincing“ byla jedinečným podnikem. Umělecký večer měl vysokou úroveň. Nejradostnější skutečností byla, že celý program připravili umělci esperantisté. Esperantské muzeum nás překvapilo svým obsahem i velikostí. Každý návštěvník po zhlédnutí tohoto množství dokumentů se ještě více nadchl pokračovat v ušlechtilé práci pro hnutí. Nikdo nezapomněl navštívit zábavný park „Prater“. Mnozí z nás byli svedeni zkusit jízdu na různých kolotočích. Byl jsem poněkud zklamán když jsem zjistil, že světoznámý kolotoč „Vídeňské kolo“ se točí jen po částech a slouží na vychutnávání pěkného panorama Vídně. Kongresový týden neuvěřitelně rychle uplynul. Přišla chvíle nejdojemnější, kdy jsme se museli loučit se starými a také nově získanými přáteli. Vídeňská konference se vepsala do historie esperantského hnutí a všichni účastníci jednohlasně souhlasili, že to byla pro Evropany, kteří se nemohli zúčastnit Kongresu celosvětového svazu esperantistů v Tokiu, výborná náhrada.

Drahomír Kočvara

František Šatura — Pavel Rosa: UČEBNICA ESPERANTA pre kurzy a samoukov. (LERNOLIBRO DE ESPERANTO por kursoj kaj memlernanto.) Eldonis:

Slovenské pedagogické nakladateľstvo — Bratislava 1965. Paĝoj 222, prezo 14,50 Kčs, bindita, 20 X 14 cm. Eldonkvanto 6100 ekz.

„Tiu ĉi lernolibro enhavas en 20 lecionoj lernomaterialon de esperanta gramatiko, bazan gramatikan regularon, historion de artefaritaj lingvoj, historion de Esperanto kaj de ĝia literaturo kune kun literaturaj provaĵoj, ambaŭflankan vortaron de vortoj aperantaj en unuopaj lecionoj. Almetita estas listo de Esperantoradikoj aranĝita kiel speciala baza vortaro Esperanto-slovaka.”

Ĝi, sperte kompilita, estas ne nur lernolibro, sed samtempe interesa legolibro, vera enciklopedio.

Arkitekta kaj Konstruista Sekcio

La agado de la sekcio estis tre limigita, ĉar ĝi ne sukcesis trovi kunlaborantojn en eksterlando. Nur Inĝ. Werner el Košice daŭre interŝanĝadis materialojn kun nederlanda Inĝ. Bentum. Ni esperas, ke pere de IOE ni ekrilatos kun eksterlando. La eblecoj por nia sekcio en nia respubliko estas favoraj, ĉar ĝi kunlaboras kun la tutŝtata Scienca-Teknika Asocio, havanta 100 000 membrojn.

Ark. Drlík

Sekcio de internacia Scienca Asocior Esperanta

La agadon en 1965 celis ĉefe interne fortigi la organizon kaj vastigi la abonon de fakaj gazetoj. Sukcesoj en publikigado estis atingitaj en geologio kaj kemio. Same kiel ĉe arkitektoj, mankas pli vigla rilato kun eksterlando.

Ark. Drlík.

Komise žen při ČSEV

Komise žen při ČSEV má cíl aktivizovat esperantistky, aby vstupovaly do místních odboček Výboru československých žen a tím zároveň získávaly v nich zájem o jazyk mezinárodní a jeho pomocí pomáhaly navázání mezinárodních styků s ženami v zahraničí. Podle založené kartoteky Komise žen při ČSEV počet takto aktivizovaných stále roste. To umožnilo ČSEV jednati s Výborem československých žen o užší spolupráci. Zatím došlo k vzájemné výměně materiálů (původní články pro časopis PACO), v nejbližší době má dojít k výměně názorů o ještě intensivnější součinnosti mezi Výborem čl. žen a Komisí žen při ČSEV. Všem ženám přihlášeným v Československu i jednotlivým z ciziny jsou podle potřeby rozesílány oběžníky o práci, schůzkách, programech a plánech komise, korespondenci se zájemkyněmi z ciziny. Tyto oběžníky byly zasílány i ženským komisím, které se již za hranicemi vytvořily, t. j. v Bulharsku, Maďarsku a v poslední době na náš podnět také v Polsku. Ve Finsku byly navázány styky se samideánkou Kavenius, která materiálu o Spartakiádě použila v denníku UUSI PAIVä — Nový den. Aby obdobně byly aktivizovány ženy esperantistky také v ostatních zemích, byla pod hlavičkou MEM-u rozeslána výzva na adresu všech esperantských zemských organizací a perantů MEM-u. Komise žen při esper. kroužcích již existující nebo se tvořící jsou žádány, aby sdělily: rok vzniku komise, složení vedení komise, zprávu o dosavadní činnosti komise, perspektivy další činnosti, adresu pro korespondenci, návrhy a podněty. Výše uvedená hlášení zasílejte na adresu: Československý esperantský výbor, Komise žen,

Radio Praha — Esperanto-Elsendo

Radio Praha en jaro 1965 regule elsendis en Esperanto ĉiun lastan ĵaŭdon en la monato en eksterlanda disaŭdigo por Aŭstrio ekde la 18,05 — 19-a horo (mezeŭropa tempo) sur mezondo de 233,3 m, la Esperanto-programon eblis aŭdi kvaronhoron antaŭ la 19-a horo. La eĥo el eksterlando estis tre kontentiga, tial ni povis oftigi kaj larĝigi la Esperanto-elsendon ekde oktobro, sekve de kio vi povas aŭdi nin nun ĉiun duan ĵaŭdon en la monato je la samaj tempo kaj ondolongo. Laŭ la alvenintaj leteroj ni povas konstati, ke la programoj estis por la aŭskultantaro tre interesaj kaj allogaj. La enhavo de la programoj temis pri 20-a datreveno de liberiĝo de Ĉeĥoslovaka Respubliko, Tria Tutŝtata Spartakiado, turismo, Esperanto-movado en ĈSSR, Kunlaboro de ĈSEK kaj JEL, Intervjuoj kun eksterlandaj vizitantoj, Jaro de Internacia Kunlaboro, Dana Kampanjo kontraŭ Atomarmiloj ktp. Estas respondata regule korespondaĵo, prizorgata dokumentado pri Esperanto-raportaĵoj aperantaj en E-revuoj pri nia Esperanto-elsendo, laŭ bezono estas presata programo de E-elsendoj de Radio Praha kaj dissendata al unuopaj aŭskultantoj same kiel al redakcioj de E-revuoj. El la supre menciita sciigo videblas, ke la iama VERDA STACIO malaperis. Per traktado de ĈSEK kaj Ĉeĥoslovaka Radio en jaro 1962 estis nove envicigita Esperanto-elsendo en programo de eksterlanda disaŭdigo por Aŭstrio. Oni povas supozi, ke pro ĉiam kreskanta kaj kreskanta nombro da aŭskultantoj, kiuj aktive kunlaborus kiel propagande inter siaj geamikoj kaj en Esperanto-organizaĵoj, tiel per siaj sugestoj por pluaj programoj, estus eble starigi enlandan Esperanto-elsendon por esperantistoj kaj informcele por pli larĝa publiko neesperantista. Do dependos de ĉiuj ĉeĥoslovakaj esperantistoj, ke ili subtenu la strebon de Ĉeĥoslovaka Esperanto-komitato pri intensigo de Esperanto-elsendoj (enlanda, eksterlanda) kaj ke ili informu siajn konatulojn, korespondantojn-esperantistojn.

Jana Cíchová

Zpráva o činnosti sekce žurnalistů při ČSEV

Zakládající schůze sekce se konala 25. 4. 65 při příležitosti zájezdu lodžského divadla, které uvedlo v esperantu hru Katakai. Již při této příležitosti vyvinula sekce aktivitu a propagačně se snažila uvést tuto událost do širšího rámce. Jak se ukázalo, byl zájezd polského divadla do Prahy jedinečnou příležitostí k upevnění pozic mezinárodního jazyka mezi veřejností hlavního města.

Potíže, které se v samých začátcích činnosti sekce vyskytly, byly především tyto: a) nedostatek profesionálních novinářů a z toho plynoucí diletantství; b) neznalost cílů sekce a nesprávné chápání práce u jednotlivých členů. Při navazování styků se zahraničím nabídli jsme spolupráci redakci IJ (Internacia Ĵurnalistoj) a sdělili jí i kritické výhrady k časopisu. Její odpovědí bylo publikování dopisu, t. j. zprávy o dosavadní činnosti.

Spolupráce s domácím tiskem přinesla některé výsledky v serii článků z esperantského tisku a také kratších článků a zpráv z esper. hnutí. Kladný byl

především ohlas na zprávy v RP u samotných esperantistů (např. zvýšení počtu předplatitelů čas. PACO).

Na řádné schůzi 25. 6. podepsali členové sekce protest — jako první skupina pro čs. komisi MEM — proti intervenci USA ve Vietnamu.

S politováním konstatujeme, že oběžník ze dne 2. čce zaslaný všem registrovaným žurnalistům-esperantistům nevyvolal ani nejmenší ohlas. Náš hlavní úkol — připojení sekce k SČN kde jsou k tomu objektivní podmínky i možnost schůzového života, naráží na nezáměr jednotlivých členů.

Za nejspolehlivější zázemí naší činnosti považujeme modely kulturní spolupráce jednotlivců se zahraničními kolegy formou výměny různých materiálů. Stojí za zmínku, že touto cestou navázalo obrazové zpravodajství ČTK výměnný styk s novozélandskou turistickou agenturou.

Jedním z nejbližších úkolů sekce bude zvětšit její podíl na redakci i náplni orgánu Zprávy ČSEV, PACA, spolupracovat s místním tiskem a být ve styku s příbuznými organizacemi. Otázka soustředěné práce pro orgán ČSEV „Zprávy“ byl projednán i na poslední letošní schůzi sekce 3. 12. 65. Roztříštěné akce při vydávání místních bulletinů je třeba sjednotit v práci pro celostátní orgán, na jehož pevné materiální a ideové pozici závisí i další činnost esp. kroužků. O. Kníchal

Zpráva redakcie „Zpráv ČSEV“

V priebehu roka 1965 vydali sme 3 tlačené čísla: jedno za rok 1964 a dve za rok 1965. Najmä číslo za rok 1964 mohlo vyjsť až po veľkom časovom odstupe (v júni 1965), jednak — ako ste právom vytýkali — so zastaralým obsahom, jednak pre veľké množstvo nahromadených príspevkov tlač bola hustá a úprava až neprehľadná. No, bolo treba vymiest staré veci, takže odteraz už bude v číslach viac „vzduchu“. Chystáme ešte číslo 3-4 za rok 1965.

Pri každom čísle je i kultúrna príloha, čo znamená, že vlastne vydávame dve publikácie.

Ako s. predseda Sviták už spomenul, predsedníctvo vydalo mimoriadne číslo Zpráv, rozmnožené ormigom.

Veľké ťažkosti sú s papierom (vid č. 1, kde pre zlú kvalitu nám obrázky nevyšli), čo je spôsobené tým, že Zprávy s kultúrnou prílohou vychádzajú len ako vnútorný obežník Osvetového ústavu v Prahe a tlačia sa ako „merkantil“ a preto si nemôžeme nárokovať ani dodržiavanie nejakých termínov, ani kvality papiera. Ako však vidíte, papier na 2. číslo je už lepší.

„Zprávy“ rozosiela OÚ z Prahy zadarmo krúžkom v niekoľkých ex. Mnohí význační esperantisti-jednotlivci ich však nedostávajú a tak nie sú informovaní o našej práci a výsledkoch. Treba sa snažiť, aby každý význačný esperantista dostával Zprávy.

Redakcia vytýka našim krúžkom, že o svojich podujatiach neposielajú zprávy-referáty (čest výnimkám!), alebo pošlú len oznámenie, obežníkovú pozvánku s prihláškou, alebo dokonca i zloženkou a s poznámkou, aby redakcia „vhodnou formou“ referovala a podujatí, o ktorom sa nič nedozvie, ba ani to, či sa vôbec uskutočnilo. Čo z toho, keď napr. z Čantorie príde pozvánka s poznámkou „La vetero

estas belega", alebo pozdrav z viedenského kongresu na talianskej pohľadnici, ale oficiálny delegát, poverený napísať referát do Zpráv, sa ani neozve.

Ďalej sa hovorilo o posielaní príspevkov na jedine právnu adresu (Dr. L. I., Vilao Esperanto, Rastislavova 13, Martin), lebo zásielky došlé na staré adresy sa ľahko stratia.

S. prof. Kilianovi odpovedám, že Esperanto-Agado neprestalo vychádzať, lebo nie je našim zvykom opúšťať získané pozície. Aj v skromnejšom rúchu členovia a priaznivci si ho chvália, lebo prináša zaujímavé čítanie a aktuality. Družba Martin—Jihlava neprerušila sa pre poľutovaniahodné nedorozumenie, ale preto, lebo s. Václav Tyráček nám oznámil zrušenie esp. krúžku pri Grafii v Jihlava a tým i spolupráce s nami. Ako príčinu uviedol len toľko, že istý funkcionár vyhlásil esperanto za mŕtvu reč, ktorá do Domu kultúry nepatrí a preto — keď našim činiteľom nezáleží na esperante — natiskat sa nebude. Na otázku, či Esperanto-Agado bude vychádzať i ďalej, odpovedám, že dokiaľ nebude zaistené vydávanie pravidelného celoštátneho časopisu, ktorý by mohol dostať každý esperantista, dotiaľ vychádzať bude, veď i Esperanto-Agado redigujem a kovoblany píšem sám. L. Izák

TOKIO 1965

(Laŭ Hungara Esperantisto, X. 1965).

La dekmiliona ĉefurbo de Japanujo malfermis sian pordegon antaŭ la 50. Jubilea Kongreso de Esperanto. El 43 landoj de la kvin kontinentoj kunvenis 1800 diverslingvaj familianoj de la granda komunlingva familio por omaĝi ne nur al la genia kreinto, sed ankaŭ al tiuj, kiuj dum la lasta duonjarcento estis fervoraj disvastigantoj de la nemalhavebla lingva interkontaktilo en la moderna homa socio.

Por la inaŭguro estis disponigita la impona teatra salono de la Agronomia Akademio, kiu ja situas en tre bela ĉirkaŭaĵo de Tokio, sed tre malproksime de la Kongresejo. Inter la japanaj eminentuloj ĉeestis la ministro de la kulturaj aferoj, la ministro-anstataŭanto de la Japana Scienca Akademio kaj la urbestro de Tokio.

Kiel kutime, nur la neesperantistaj eminentuloj salutis la Kongreson nacilingve, kion oni tradukis je Esperanto. Ĝeneralan surprizon kaŭzis, kiam la hungara ambasadoro faris Esperantlingve salut- kaj invitparolon. La prezidanto de la kongreso aparte dankis lin pro tio. Sekvantan tagon japanaj amikoj rakontis, ke iu gazeto publikigis la inaŭguran feston kaj skribis inter aliaj: „.. ŝajnas, ke ni devas revizii nian opinion, ke eĉ hodiaŭ sufiĉas la angla lingvo por eksterlandaj kontaktoj."

Mem la Kongreso estis bonege organizita. Centoj da esperantistaj universitatoj plenigis la ŝip- kaj aero- planhavenojn, poste la kongresejon, por akompani la eksterlandanojn en tiu duone moderna, duone malmoderna urbego, kie ofte mem la japanoj ne scias orienti sin. Nome, sur la stratoj ne estas indikata la nomo de la strato, sur la domoj la numero. Diversmaniere karakteriziĝas la gastamo kaj helpemo de la japanoj. Multaj eksterlandanoj ne havis japanan monon en la unuaj tagoj. Tuj prenis iu sian monujon kaj proponis prunton. Foje mi maltrafis la direkton kaj trovis min en tute fremda ĉirkaŭaĵo. Neniu sciis, kie estas „Otemaĉi", la loko de la

Kongreso. Fine junulo gvidis min al la polico, poste per taksio al la kongresejo, kaj tie — li ne akceptis eĉ la veturprezon.

El la 45 programpunktoj de la Kongreso — krom la oficialaj komitat-kunsidoj — estis la plej interesa kaj plej valora la kunsido de MEM (MoEMo), kie oni raportis pri la landaj pacmovadoj kaj pridiskutis la vjetnaman militon, postulante, ke la amerika armeo forlasu Vjetnamion. Neniam sukcesis MoEMo-kunsido tiel bone, kiel en Tokio.

Ekster la oficialaj kunsidoj okazis renkontiĝo kun la japanaj virinoj, kiuj kun granda interesiĝo aŭskultis la raportojn de la eŭropaj virinoj pri ilia pacmovado kaj partopreno en la komunumaj aferoj. Ili estis tre kortuŝitaj, kiam mi transdonis la salut-leteron de la hungaraj esperantistoj kun preskaŭ mil subskriboj en bela albumo — okaze de la 20-a datreveno de la banditatenco kontraŭ Hiroŝimo kaj Nagasaki. La albumon kunportis granda delegitaro al Hiroŝimo kaj metis ĝin en la muzeon.

Agrabla surprizo estis, kiam tri gejunuloj venis al la hungara ĝiceto kaj petis min iri al la Zamenhof-salono, kie la kunvenintaj gejunuloj tre ŝatus aŭdi pri la hungara Esperanto-movado kaj pri la vivo de hungaraj gejunuloj. Dum du horoj mi parolis kaj respondis je iliaj demandoj. Laŭ impresio neniam mi havis ankoraŭ pli atenteman kaj dankeman publikon ol ĉi tiujn japanajn gejunulojn.

Kelkaj ambasadoroj — inter ili ankaŭ la hungara, k-do Andreo Zalka — aranĝis akcepton je la honoro de la gvidantaro de UEA, por la LKK-anoj kaj ĝenerala sekretario de TEJO, s-ro Minnaja. Ĉiuj bone fartis kaj interamikiĝis kun la malgranda hungara grupo kaj kun k-do Zalka, kiu parolas kelkajn lingvojn, kaj preskaŭ kun ĉiu li povis paroli sen interpretisto. Kaŭzo ne estas konata, sed fakto, ke la gazetoj de Tokio skribis nur pri la hungara „akcepto“, eĉ fotoj estis publikigitaj.

En Tokio la higieno estas sur alta grado, sed ne nur en la domoj, loĝejoj aŭ koncerne la homan korpon. Ekzemple: ni partoprenis packunvenon aranĝitan en sportejo multe pli granda ol nia stadiono. Ĉi tie oni ne staris, sed sidis sur pajlotapiŝo. Antaŭ surpaŝi ĝin la viroj kaj virinoj deprenis siajn sandalojn kaj nudpiede aŭ en ŝtrumpoj eksidis. La sandalojn ili metis — plandoj supren — apud si.

En tri punktoj mi povas fiksi miajn impresojn pri la Jubilea Universala Kongreso de Esperanto kaj pri Tokio:

1. Ĝis nun ĝi estis la plej bone kaj altnivele organizita kongreso, kiun mi partoprenis.
2. La japana popolo ne volas militon. Ili laboras kaj batalas por la paco.
3. Esperanto meritas ĉiun oferon, ĉar ĝi eminente taŭgas ebligi la noblan celon: la diverslingvaj popoloj komprenu unu la alian.

B. Sz.

II-a Internacia Seminario por pedagogoj en Szeged

La Pedagoga Esperanto-Grupo ĉe Hungara Esperanto-Asocio decidis post la pasintjara sukcesa seminario organizi en Szeged ankaŭ ĉi-jare (de 10. ĝis 20. de aŭgusto) seminarion por pedagogoj-esperantistoj.

La pasintjaran seminarion partoprenis 100 esperantistoj el diversaj landoj, la ĉi-

jaran frekventis krom 80 hungaraj pli multe ol 250 pedagogoj-esperantistoj el Eŭropo, nome el ĈSSR, USSR, Pollando, Bulgario, Rumanio, Jugoslavio, GDR, GFR, Francio kaj Belgio.

Post 10-taga studado multaj ĉeestintoj faris ekzamenon antaŭ la internacia komisiono. Post la t. n. A-ekzameno ĉiu frekventinto ricevis ateston pri lingvoscio kaj tiuj de la B-kurso diplomon de instruisto, rajtiganta instrui Esperanton en lernejoj kaj kursoj en ĉiuj eŭropaj landoj, kie la instruado de Esp-o estas oficiale enkondukita.

Ambaŭ preparajn kursojn gvidis spertaj pedagogoj-esperantistoj: el Hungario D-ro Jaki kaj Prof. Pechan, el Jugoslavio A. Sekelj kaj el Pollando elstaraj funkciuloj de Pola Esperanto-Asocio: Pettyn kaj Toczyski. La plej interese gvidita estis la kurso por la ekzameno A. La diversnaciaj gelernantoj estis devigitaj, jam ekde la unua momento, aŭskulti, pensi kaj respondi en la Lingvo Internacia. Ĝia gvidanto, A. Sekelj sukcese uzis aŭdio-vizualan metodon kaj D-ro Jaki la Cseh-metodon ankaŭ tute eliminanta la uzadon de naciaj lingvoj dum la lernado.

La ekzamenoj montris, ke ambaŭ metodoj estis sukcesplenaj kaj multaj komencantoj, estontaj pedagogoj povis jam post dek tagoj tute bone interkompreniĝi esperantlingve.

Ni menciuj, ke la estontaj instruistoj de Esperanto devis po unu horo provinstrui diversnacian grupon de komencantoj. Proksimume 200 partoprenintoj faris sukcese la A aŭ B ekzamenojn.

La akiro de la diplomo certe ne estis la ununura celo, por kiu venis al Szeged pedagogoj el 12 landoj. Homoj de la sama profesio, kvankam el plej diversaj landoj, tamen sen lingvobaroj de interkompreniĝo povis interŝanĝi spertojn, rakonti pri siaj laboro, lernejo, gelernantoj, patrujo ktp. Tio estis la plej granda profito de la dektaga restado en la urbo Szeged, kiu nin kore akceptis.

Štefan Špigúth

Internacia festivalo de Esperantaj kanzonoj okazos en Junulara Palaco de Katowice (Pollando), en septembro 1966. Temas pri junularaj kanzonoj ankoraŭ nenie prezentitaj, havantaj sufiĉe altan artnivelon. Pli detalajn informojn donos Pawel K u l o z i k , Ul. Tyszki 9/a 44, KATOWICE, Pollando.

La 15-a Somera Esperanto-Tendaro en Lančov en 1966 okazos en julio, antaŭ la Tutmonda Esperanto-Kongreso en Budapeŝto. Do ekzistas ebleco survoje al la kongreso viziti tiun ĉi tradician tendaron, plejparte junularan, situantan en belega arbar-pejzaĝo, apud la granda valbaraĵa lago sur la rivero Dyje. — Je la demandoj respondas Kulturní dům Bedřicha Václavka, Třebíč, ĈSSR.

HUNGARLANDO ATENDAS VIN: 51-a Universala Konreso de Esperanto en Budapeŝto (30. 7.-6. 8.) — bohatě ilustrovaný prospekt o význačných městech Maďarska a zejména o hlavním městě Budapešti, byl vydán u příležitosti Světového kongresu esperantistů v roce 1966 v Budapešti.

SDRUŽENÝ ZAVODNÍ KLUB ROH v Kolíně ve svém prospektu uvádí z činnosti zájmových kroužků: ESPERANTISTÉ — velmi početný kroužek, schází se

pravidelně 2 X týdně v Klubovně na náměstí. Jejich hlavní náplní je propagovat jazyk pokroku a míru a šířit ušlechtilou myšlenku dorozumění mezi národy. Jejich dopisovatelská činnost je velmi bohatá, a to i s cizími národy. Pořádají též pravidelné kursy pro začátečníky i pokročilé, zájezdy a zúčastňují se různých setkání esperantistů.

Sekce mládeže při ČSEV

Sekce mládeže byla oficiálně založena v červenci 1965. Pražský pracovní výbor prakticky funguje teprve čtvrtý měsíc — to je krátká doba k hodnocení činnosti. Proto uvádíme fakta:

Členové pracovního výboru Sekce spolu s několika jednotlivci z pražské skupiny mladých esperantistů vyexpedovali 5600 ex. Dopisu čs. esperantistům. Byl to velmi zodpovědný úkol.

V akci získat přehled o mladých esperantistech, utřídili jsme materiál ze 65 míst ČSSR.

Úzce spolupracujeme s esperantskou mládeží z 11 zemí.

Vypracovali jsme a předložili návrh spolupráce Sekce mládeže s mezinár. oddělením Ústředního výboru ČSM v Praze.

Organizujeme účast mladých čs. esperantistů na 22 mezinár. mládežnickém sjezdu v Pécsi v Maďarsku.

Připravili jsme cyklus přednášek pro studenty o esperantu.

Z dalších úkolů podtrhujeme:

Vytvoření kompletní sítě delegátů mládeže esperantských kroužků jako základní předpoklad pro uskutečnění celostátního setkání delegátů na jaře 1966.

Duben 1966 — celostátní setkání mladých esperantistů na konferenci v Praze.

Organizujeme v spolupráci s ÚV ČSM.

Zajištění čs. účasti na mezinárodních mládežnických setkáních.

Rozvíjet styky s ČSM v krajském, okresním a městském měřítku prostřednictvím jednotlivých delegátů Sekce.

Podíl Sekce na obsahu tisk. orgánů (ČSEV i MEM)

M. Nevan

vedoucí sekce

M. Jirásková,

zást. vedoucího

Sekce Železničářů při ČSEV

Sekce byla založena dne 13. I. 1965. Jejím cílem je spolupráce mezi čs. železničáři a esp. železničáři v socialistických a ostatních zemích.

Pro studium esperanta se přihlásilo do konce roku 1965 v naší železniční dopravě 523 zájemců, z nichž je asi polovina začátečníků, kteří se učí většinou v kursech.

Kursy pro začátečníky i pokročilé jsou v Praze (minist. dopravy), České Třebové (kde je též písemný dálkový kurs), v železn. stanicích Most a Řevnice. Esperantisté v dopravě mají několik kroužků (Praha, Česká Třebová, Havl. Brod, Jaroměř, Olomouc, Česká Lípa, Ostrava, Bohumín, Děčín), v různých městech jsou

esp. železničáři organizováni jako skupiny, nebo jednotlivě: Hradec Králové, Poděbrady, Pardubice, České Budějovice, Plzeň, Ústí n/L., Brno, Chomutov, Kladno, Kralupy, Kolín, Bratislava, Zvolen, Vrútky, i v mnoha malých městech neb vesnicích. Naším cílem je získávat pro esperanto i nezelezničáře, což se děje hlavně mimo Prahu.

Nábor pro esperanto záleží na schopných jednotlivcích v různých městech. Jde nejen o to, aby se získali zájemci osobním vysvětlením, co je esperanto, nebo oběžníkem železničním stanicím, vývěskou v budovách ČSD, uveřejněním článků v časopisech ČSD a pod., ale také o v y u č o v á n í esperanta. Mezi železničáři je dosti schopných a nadšených esperantistů, kteří mohou v různých městech vyučovat. Dobře volený nábor spojený s vyučováním esperanta a dobrou organizací v jednotlivých kroužcích, to je základ úspěšné práce pro esperanto...

Dne 26. 9. 1956 byl v žel. stanici České Třebové ustaven prozatímní výbor sekce železničářů při ČSEV, vybraný z esp. železničářů v různých městech ČSSR (účast 30 železničářů).

Činnost esp. kroužků ČSD: v Havl. Brodě byla v září uspořádána výstava o železnici u nás a v zahraničí; různý materiál byl z 20 zemí. — V České Třebové byly již 3 výstavy o esperantu. Naše železničáře v různých městech navštívili esp. železničáři z několika zemí.

Návštěvy našich esp. železničářů v zahraničí:

Jiří Pištora z Č. Třebové a Jaroslava Peřinová z Prahy zúčastnili se jako hosté sjezdu jugoslávských esp. železničářů (začátkem května), Bohumil Král z Prahy jako vedoucí sekce zúčastnil se na pozvání Norského esp. železničářského svazu, kongresu IFEF (Internacia fervojista Esperanto-Federacio) v Norsku (Hamar, květen), kde byla naše sekce přijata za člena IFEF jako 19. země Evropy. V červenci navštívil Norsko, na pozvání norských esp. železničářů Jaromír Babička, železničář z Řevnic u Prahy, kde vyučuje esperantu. Je vzorným příkladem, že je možno i v malém městečku získat nejen 20 zájemců, ale také je současně vyučovat a jejich zájem o esperanto udržet! Ladislav Fiala z Poděbrad zúčastnil se kongresu UEA v Tokiu a při této příležitosti, jak uvádí časopis IFEF „La Internacia Fervojisto“, svolal schůzi esp. železničářů ze států: Anglie, Francie, NSR, Maďarsko, Japonsko, Švýcarsko, USA, ČSSR (pozn. red.: zprávu sme nedostali! Iz.).

Členmi IFEF je 67 čl. železničářů. Za člena sekce železničářů při ČSEV a IFEF se může přihlásit každý esperantista z naší železniční dopravy na adresu:

Sekce železničářů při Čs. esperantském výboru, Blanická 4, Praha 12, Vinohrady. R. Král

Zápis o schôdzi red. rady vo veci názvu, formátu a jazykovej úpravy Zpráv, keby sa r. 1966 premenili na periodikum, predniesol inž. Felix. Na porade sa zúčastnili: Izák, Lukáš, Pumpr, Vondroušek, Šikula, Hršel, Kilian, Kucín, Cíchová, Kníchal a Felix.

Diskuse

Š. Obručová — Olomouc: Městské muzeum v Olomouci by bylo ochotno uspořádat výstavku esp. dokumentů — vyzývá kroužky a jednotlivce k zapůjčení nebo darování vhodných exponátů a o sdělování dat, kdy a co zajímavého v esp. hnutí se událo, nebo bylo vydáno apod. V druhé části svého vystoupení seznámila přítomné s dojmy na esp. kongresu v Tokiu v srpnu 1965 a s cestovnými potížemi.

S. Kníchale — Praha hovoří k Roku mezinár. spolupráce a nutnosti dát více ideovosti a zásadovosti do naší práce. Zabývá se některými ideologickými otázkami v oblasti esp. činnosti; nabádá k tomu, abychom přešli od námětů, návrhů apod. ke konstruktivní konkrétní práci.

S. prof. Lukáš — Hradec Králové, vytýká prohřešky v oblasti jazykově-gramatické, především v rodném jazyce („materiály", „v současné době", en la nuntempa tempo) apod.

S. Drlík — Praha, kritizuje hledisko některých našich veřejných a jiných povolání činitelů vůči esperantistům v tom, že naši činnost označují jako koníčka, nikoli jako nežistnou a prospěšnou činnost pro lidskou společnost.

S. Rosa — Bratislava hovoří o dosavadní práci esperantistů na Slovensku — o perspektivách a potřebách; seznamuje s nově vydanou učebnicí esp. pro Slováky a dalšími připravovanými pomůckami pro rozvoj esp. hnutí na Slovensku.

S. Bartovská — Frýdek-Místek, navrhuje některá opatření k vydávání Zpráv v roce 1966 a doporučuje nižší předplatné.

S. Hršel — Hradec Králové, mluví o významu využívání filmu s esperantskou verzí; doporučuje větší propagaci již vydaných filmů, a nejen mezi esperantisty, ale i ostatní veřejnosti — využívat více tisku, rozhlasu a dalších inform. činitelů.

S. Římský — Olomouc: esperantisté potřebují dobrou gramatiku, vypracovanou z našeho hlediska, avšak na základě Fundamenta, jež bohužel nevlastní — doporučuje obstarat několik výtisků. Gramatiku by byl ochoten zpracovat, bude-li mít potřebné podklady.

S. Čambál — zaujal stanovisko k některým diskusním příspěvkům a diskusi zakončil. — Stručné hodnocení diskuse provedl předseda s. Sviták. Zodpověděl některé diskusní příspěvky, poděkoval všem EK za spolupráci, zvláště spoluuspořadatelům konference z EK při PKO Olomouc a jménem ČSEV blahopřál všem delegátům do nového roku 1966.

Závěrečné slovo přednesl s. Vl. Stein, zástupce OÚ, který zhodnotil průběh konference, podnítil k další cílevědomé práci; doporučil vycházet z dosavadních dobrých zkušeností a koncepci esperantské myšlenky a celého hnutí dále rozvíjet v duchu dnešního pokrokového pojetí; rozpracovat teoretické téze vyslovené s. Kníchalem. Odpovídá nakonec na některá vystoupení průběhem konference a přeje úspěchy do další činnosti.

U s n e s e n í :

Návrhová komise přednesla návrh na usnesení, který byl po drobných připomínkách a dodatcích jednomyslně schválen. Účastníci konference pak ještě schválili návrh pozdravných dopisů: ÚV KSČ, ministru školství a kultury s. dr. Hájkovi; pracovníkům V. odboru MŠK, Gen. sekretáři OSN U Thantovi; řediteli OÚ s. Křížkovi, pracovníkům I. odd. OÚ.

Pracovní plán čs. esperantského výboru na rok 1966

Hlavní úkoly ČSEV a kroužků:

a) Účinná propagace esperanta a jeho cílů v řadách našich občanů — tato činnost bude zaměřena více do závodů, společenských a zájmových organizací; do institucí, jež jsou ve styku se zahraničními partnery a podobnými útvary.

b) Další rozvíjení a prohlubování jazykových znalostí, výchovy kvalifikovaných a všestranně vzdělaných učitelů esperanta (po stránce jazykové, z hlediska znalostí mezinár. vztahů, příčin rozporů ve světě — ideologicky na výši a pod.). Konání jazykových a všeobecně vzdělávacích kursů a seminářů k cílevědomé výchově schopných propagátorů esperanta jako důležitého společenského jevu pro rozvoj a pokrok společnosti a pro upevňování a rozvíjení dobrých mezinárodních vztahů.

c) Vytvářet dále podmínky k začlenění všech esperantistů, kteří dosud stojí stranou od jednotlivých kroužků a klubů, a získat je pro aktivní činnost v esperantském hnutí. Organizovat kategorii členů — přátel esperanta.

d) Pokračovat v započatém navazování praktické spolupráce a vzájemné pomoci s celostátními esp. organizacemi v sousedních, zvláště pak v socialistických státech.

e) Esperantské hnutí a jeho jazyk dát více než dosud do služeb pokroku, kultury, míru — do služeb naší socialistické společnosti tím, že budeme získávat další přátele naší vlasti ve světě, že promyšlenou seriózní informační činností budeme seznamovat zahraniční esperantisty s úsilím a cíly našeho lidu při výstavbě naší republiky, touze po míru a přátelství se všemi národy světa.

f) Přesvědčit všechny naše esperantisty a získat je k tomu, aby jako nositelé myšlenky míru a vzájemného přátelství mezi národy projeví tuto skutečnost také prakticky a stali se členy Světového esperantského hnutí — čs. sekce MEM při ČSEV.

NOVA KATALOGO DE ESPERANTAJ POŝTSTAMPOJ

(Grava por filatelistoj!)

Filatelistoj, kiuj kolektas Esperantajn filatelaĵojn, jam delonge atendis novan katalogon de Esperantaj poŝtstampoj kaj poŝtmarkoj.

La unuan katalogon sub la titolo „Resumo de provkatalogo pri Esperantaj poŝtstampoj uzitaj en la tuta mondo”, verkitan de s-ano Werner Simon el Usono kaj s-ano Gaston Saget el Francujo, eldonis en la jaro 1954, Internacia Esperanto-Muzeo en Vieno. La katalogo enhavis ĉiujn Esperantajn poŝtstampojn ekde la jaro 1912 ĝis 1953.

De tiu tempo pasis jam 12 jaroj kaj la nombro de la Esperantaj poŝtstampoj intertempe preskaŭ duobliĝis. Pro tio oni devis pensi pri nova katalogo, kiun nun prilaboris s-ano Gaston Saget el Francujo kaj s-ano Alojzy Wenclewski el Pollando. Eldonis ĝin Pola Esperanto-Asocio.

La katalogo ampleksas ĉiujn 254 poŝtstampojn, kiuj aperis ekde la jaro 1912 (ekde la unua Esperanta poŝtstampo aperinta okaze de la 8-a Universala Kongreso en Krakovo) ĝis la jaro 1964 (ĝis la varsovia poŝtstampo okaze de la 105-a datreveno de la naskiĝo de D-ro Zamenhof).

Ĉiuj poŝtstampoj estas detale priskribitaj. La priskribo entenas la eldonaton, tekston, dimensiojn, uzitan inkon ktp. Ĉe la fino de la katalogo oni trovos la indekson de ĉiuj poŝtstampoj laŭ landnomoj kun resendo al la numeroj. Tio ĉi faciligos la serĉadon de la dezirata stampo. Por kompletigi la temon „Esperanto en filatelo” la aŭtoroj aldonis simplan liston de esperantemaj poŝtmarkoj eldonitaj en diversaj landoj, verkitan laŭlande surbaze de la Yvert-katalogo.

La noveldonita katalogo estas grava helpo en la serioza kaj sistema kolektado de Esp-aj filatelaĵoj. Ĝi estas mendebla ĉe Pola Esperanto-Asocio, Varsovio, Nowy Swiat 27. Prezo 10 zlotoj (5 respondkuponoj aŭ 7,5 steloj, kun sendkostoj).

RADIO PRAG SPRICHT -7 FÜR OESTERREICH

Karaj aŭskultantoj de niaj Esperanto-elsendoj, konsiderante viajn oftajn kaj multnombrajn proponojn koncerne la plioftigon de niaj elsendoj, ni decidis komence de oktobro 1965 plilarĝigi niajn elsendojn. Do vi aŭdos nin dufoje en la monato. La tempo de la elsendoj restis la sama, sekve de kio vi aŭdos nin ĉiun duan ĵaŭdon en la programo de eksterlanda disaŭdigo por Aŭstrio, komenciĝanta ĉiutage je la 18,05 h. kaj daŭranta ĝis la 19-a horo de MT.

La Esperanta elsendo estas envicigita fine de la programo kaj komenciĝas ĉirkaŭ la 18,45 h. La ondo de nia elsendo restis la sama, do 233,3 m (1286 kHz).

Ni scias, ke kelkaj radiostacioj limigis aŭ mallongigis siajn Esperanto-elsendojn. Male Radio Praha plioftigas ilin por plenumi la deziron de siaj aŭskultantoj kaj subteni la noblan ideon de tiuj esperantistoj, kiuj Esperanton dediĉis al servado de paco kaj interkompreniĝo.

Ke tiu ĉi nia provo restu daŭra aranĝo, estas necese, ke ni ricevadu rimarkigojn kaj opiniojn de niaj aŭskultantoj. Estas komprenebla afero, ke neniu Radiostacio en la mondo povas elsendadi programojn nur por kelkaj unuopuloj. Ankaŭ ni kompilas

niajn programojn laŭ la interesoj de niaj aŭskultantoj. Samtempe ni atendas, ke ni ricevados sugestojn por la enhavo de niaj Esperanto-programoj. Skribu al ni, kiel vi nin aŭdas, ĉar tio estas pruvo, ĉu la elsendo plenumas sian celon aŭ ne.

Radio Praha, Disaŭdigo por Aŭstrio,
Esperanto-Elsendo, Ĉeĥoslovakio

NOV-ZELANDO EN LA ETERO

En la kadro de la Jaro de Internacia Kunlaboro, Nov-Zelanda Radio komencis disaŭdigi en Esperanto dekminutan programon de internaciaj novaĵoj, la lastan ĵaŭdon de la monato, je 0830 GMT kaj 1130 GMT; zl 2, 9.54 Mc/s 31.45 m en la 31-a gamo kaj zl ' 7, 6.08 Mc/s, 49.34 metroj en la 48-metra gamo. La programo estas eksperimenta kaj ĝia daŭro dependas de la alvenintaj respondoj, kiujn oni sendadu al jena adreso: New Zealand Broadcasting Corporation; P. O. Box 2396, WELLINGTON C-1, Nov-Zelando.

22-A INTERNACIA JUNULARA KONGRESO DE T. E. J. O.

okazos la 23-30-an de julio 1966 en Pécs (prononcu Peeĉ kun fermita vokalo „e” — rim. de. la red.) La riĉa programo enhavos interkonatiĝan vesperon, solenan malfermon, ĝeneralan kunvenon, ekskursojn, belartan vesperon, renkontiĝon kun la loka junularo, solenan akcepton de la reprezentantoj de la unuopaj nacioj kaj fine oficialan solenan fermon.

Foto-konkurso en kadro de la 51-a U.F.K en Budapeŝt (30. 7.-6. 8. 1966). La temo de la ĉi-jara Foto-konkurso estas: „Infanoj ne konas limojn”. La konkurso estas dividita en du branĉojn: koloraj diapozitivoj — nigre-blankaj fotoj. Dum la nombro de la diapozitivoj (36X24 mm) estas limigita je 5, la nombro de la nigreblankaj fotoj (13X18 cm) ne estas limigita.

La Foiro de Barcelona jam por la kvina jaro eldonis siajn oficialajn afiŝojn en la Internacia Lingvo. Ili ne estas nur propagandilo por la foiro, sed ankaŭ pri Esperanto. Por plej taŭga distribuado oni decidis dissendi la afiŝojn pere de la delegita reto de UEA. La sendinto petis transdoni la afiŝojn al iu entrepreno kiu havas lokon por elmontri ilin (vendejo, industrio, turisma oficejo, stacidomo ktp.) kaj nun li ŝatus ricevi informojn pri la elmontritaj afiŝoj. En antaŭaj jaroj kelkaj samideanoj sendis eĉ fotografiaĵojn. Ĉar la eldonnombro de la Esperantaj afiŝoj superis tiun de la angla- kaj franc-lingvaj, estas konsilinde dediĉi al la afiŝoj de la Foiro de Barcelona, kiuj estas koloraj kaj belegaj, atenton kaj lokigi ilin konvene kaj sendi informon al jena adreso: Rafael AYALA GOMEZ, delegito de UEA c. Cartagena, 353,6°, la, BARCELÓNA-13, Hispanio.

Vyhodnotene činnosti ČSEV za rok 1955

Zpráva predsedu s. Svitáka na 3. plenárnej schôdzke v Bratislave.

Z činností sekcií (v nich a v esp. krúžkoch musí byť ťažisko konkrétnej činnosti) veľkú aktivitu vykazovala sekcia MEM (Návšteva s. Balagua). Komisia žien a sekcia spisovateľov vydala ďalšie čísla svojich obehovníkov.

Jednanie predsedníctva so zástupcami skupiny mládeže esp. krúžku Praha vyústilo v ustanovenie **sekcie mládeže ČSEV** dňa 9. júla 1965. Predsedníctvo poverilo jej vedením s. Mikuláša Nevana, študenta VŠE, Praha 3, Vinohrady, Horní Stromky 14.

Sekcia železničiarov zaregistrovala už 370 členov a 26. 9. usporiadala v Českej Třebovej ustavujúcu schôdzu dočasného celoštát. pracovného výboru. Z iniciatívy s. arch. Drlíka začala sa živelné rozvíjať akcia na spoluprácu s **IOE T. Sekelja**.

Z letných akcií **aktív esperantistov SMK**, k 20. výročiu oslobodenia v Přerove (dňa 23. 5., 150 účastníkov), mal i navzdory organizačným prekážkam, veľmi dobrú úroveň.

Stretnutie esperantistov v Martine v dňoch 12.-13. 6. bolo spojené s esperantskou výstavou za účasti 50 osôb, už v novom Závodnom klube. Mimo plánu boli ešte dve stretnutia: vo Zvolene a na Sliachi (14.-15. 8. - zástupca s. Čambál) a 25.-26. 9. v Ďudinciach (zástupca s. Hropko). Okrem toho boli ešte niektoré miestne stretnutia a turist. zrazy, ale ČSEV nedostal o nich riadne informácie.

Velmi úspešný priebeh mal **14. letný esperantský tábor v Lančove** oboch 2-týždňových denných kurzoch (18. 7.-14. 8.) za účasti okolo 100 osôb v každom turnuse. Úroveň bola dobrá. Programovým vedúcim bol s. Drah. Kočvara a na záver druhého kurzu tábor navštívil predseda s. Sviták.

Naproti tomu bolo treba odvolať **Letné kolégium esperanta v Sadskej**, ktoré malo byť 18.-31. 7 (EK Poděbrady). Zavinili to isté nedostatky v príprave a nábore, ale hlavne nezaujím. čs. esperantistov, vrátane výborov EK (prihlásilo sa len 12 účastníkov).

(V ďalšom sa spomína **edičná činnosť**: vydanie Zpráv a PACO, náborového listu a knižné publikácie bratislavské). Má vyjsť **Mapa ČSSR** (skladačka) v Orbise, v preklade M. Lukáša. Vyjednáva sa s nakladateľstvom Orbis v Prahe, kde majú vyjsť 2 informačné brožúrky (ČSSR v kostke a 3. vydanie Juĝu mem). V spolupráci s Osvet. ústavom v Prahe a s. red. Knoblochom sa vyjednáva o vydaní publikácie turistického charakteru „Srdce Evropy volá“. V nakladateľstve POFIS sa pripravuje 2. vydanie „Filatelistického slovníka“, teraz už v spolupráci s našimi jazykovými odborníkmi.

Starostlivosťou esp. krúžku znova vyšiel **prospekt mesta Kroměříža**, ale má zas jazykové závady, ďalej prospekt „Frýdek-Místek 700-jara“ a rozmnožená publikácia „Pedagogiko“ od MUDr. Černého, ako i „Dokument z hist. medzinár. reči“ v turist. odbore Kroměříža.

Dobre pokračuje **informačná práca o esp. hnutí u nás**. V dennej i ostatnej tlači a rozhlase darí sa nám sústavná publikácia veľkého množstva správ pre širšiu verejnosť. O návrh na **informačný leták o esperante** požiadame po porade s dr. Pumphom s. J. Kořínkou.

Úplný prehľad esp. publikácií od r. 1960 bol uverejnený v Zprávach. Schválenie **Skúšobného poriadku** sme na MŠK dňa 24. 9. znova prejednávati a budeme ďalej urgovať.

Nedostatočne sa vyvíja práca komisie na rozbor dokladov o esp. hnutí ČSSR pre MŠK. Väčšina poverených pracovníkov si zrejme neuvedomila zásadnú dôležitosť tejto úlohy.

Velmi pekný ohlas malo **prednáškové turné s. Cíchovej po Juhoslávii** (6.-31. 5.), práve tak i **zájazdy železničiarov-delegátov** na sjazde IFEF v Juhoslávii a na Medzinár. sjazde IFEF v Hamare v Nórsku viedli k rozvoju medzinár. spolupráce.

Európska esperantská konferencia vo Viedni. Ako delegát ČSEV sa zúčastnil - i keď s veľkými ťažkosťami - s. Drahomír Kočvara, na vlastný náklad, len s príspevkom od OÚ. Ako turisti, na pozvanie svojich priateľov, bolo na konferencii ďalších 14 čs. esperantistov.

Na 50. U. K. v Tokiu zúčastnili sa s odporúčením ČSEV s. Fiala z Poděbrad a s. Obručová z Olomouca, na svoje trovy a na pozvanie japonských priateľov. Zprávu nepodali. **Jednu z prvých cien v literárnej súťaži** získal pre ČSSR znova Jiří Kořínek z Ústí n/Labem. Viacerí naši esperantisti sa zúčastnili na letných akciách v zahraničí ako v Gyule, Szegede, Primoštene a inde.

Z početných zahraničných návštev v ČSSR prijal ČSEV v dňoch 23-24. 6. organiz. tajomníka JEL Dim. Bjelanoviča z Belehradu, 4.-6. 8. gen. tajomníka MEM A Balagua zo St. Pöltenu, 9. 8. vedúceho severnej oblasti E-organizácie v NDR D. Blankeho z Rostocku, 5.-7. 10. predsedu JEL dr. L. Krausa. S uvedenými funkcionármi sa rokovalo o spolupráci s ČSEV.

La 14-a Somera Esperanto-tendaro 1965 en Lančov

Ĉi-jare - tute escepte - la vetero ne estis tre favora al someraj tendaroj. Pluvis pli multe, ol aĝuloj memoras, kaj la temperaturo ankaŭ ne respondis al aserto de sciencistoj, ke malproksimiĝante de la lasta glaciepoko, ni havas veteron pli kaj pli varman. El multaj tendaroj oni eĉ forkuradis hejmen pro malvarmumo aŭ pro timo antaŭ ĝi.

En tiaj cirkonstancoj montriĝis nur pli evidenta, kiu bonŝanco gvidis la fondintojn de SET antaŭ jaroj al Lančov. Nome, la suda Moravio, ŝirmata kontraŭ la nordaj ventoj, ĝenerale havas je 2-3 °C pli varman veteron ol la aliaj regionoj de nia patrujo. Kaj ĉi-jare ĝuste tiuj 2-3 gradoj estis tre bonvenaj. Ĉar pluvo ĉe 20 °C estas multe pli tolerebla, ol ĉe 17°. Cetere, S-ta Petro havis almenaŭ tiom da kompato al la tendaranoj, ke li igis pluvi plejparte en nokto, kaj la tendoj estis ĝenerale akvorezistaj. Se venis pluvo ankaŭ dum instruhoroj, ĝi ne estis longa, tiel ke el la 72 instruhoroj 90% okazis subĉiele kaj nur la resto sur verando de la kabano aŭ en la plej grandaj tendoj. Por banado, remado kaj ĉiuspecaj sportludoj restis ĉiam sufiĉe da okazo, ĉar la akvotemperaturo en la lago restis ĉiam super 19°C, kaj la floto de la tendaro, konsistanta el du pramboatoj kaj kelke da blovmatracoj, kreskis je forta motorboato por 15 homoj.

El la sportludoj eble la plej ŝatata estis badmintono, kaj preskaŭ ĉiutage dum la

tuta posttagmezo oni vidis 2-5 plumpilkajn (volanojn) en la aero. Sed ankaŭ la retpilka ludplaceto estis preskaŭ daŭre okupita, ĉefe de la gejunuloj. La geknaboj fervore strebis per ŝtono trafi negrandan kvadraton sur la tero el distanco de ĉirkaŭ 5 metroj; kiu trafis per ok ŝtonoj el dek, ricevis grizan bendon (t. n. „kastoron“) de bontrafo. Tiukaze ni devas aldoni, ke tiu distingilo ne estis sola: estis eble atingi ankoraŭ aliajn ok „kastorojn“ de diversaj koloroj: verdan, se oni eltenis la tutan tagnokton paroli nur esperantlingve; arĝentan, se oni tion eltenis dum tri tagoj sinsekve. La flavan rubandon de lerteco ricevis tiu, kiu prezentis al la estraro ian produkton de siaj manoj, ne gravis, ĉu ĝi estis iam adaptita naturartaĵo, transportebla seĝeto aŭ plibonigita ŝtuparo al la lavejo. Ĉefe se ĝi dokumentis, ke la manoj ĝin farintaj estis lertaj — kaj diligentaj. Plue estis tie „kastoroj“ de naĝado, kaj aliaj; ĉi-jare estis enkondukitaj du novaj, nome tiu de plantkono kaj tiu de fungo-kono. Tiujn oni atingis post rigora ekzameno ĉe konstanta ekspozicio de plantoj kaj fungoj, kiun aranĝis s-ano Hlaváč el Plzeň, nomata ankaŭ Leontodo.

Laŭ la karaktero de tiuj ĉi „ĉasaĵoj“ oni jam vidas, ke la plejparto de la tendaronoj estis junularo. Kaj estas ankaŭ la plej granda merito de la organizintoj, ke dank' al siaj spertoj kaj inventemo ili scipovis allogi la junularon daŭre al ludoj, kiuj preskaŭ senĉese okupis alterne ilian korpon kaj animon, sed neniam transpaŝis la limon de amuzo. Do, vera „schola ludus“, pli efike omaĝanta la memoron de J. A. Comenius ol iu ajn monumento. — Kaj kredu, ke ankaŭ plenkreskuloj, ja eĉ tiuj pli frue naskiĝintaj, volonte aliĝis al la konkurado, vidante sur maniko de dekjara knabo ĉiujn naŭ multkolorajn bendojn.

La kultura programo estis riĉigita per ekskursoj al la kasteloj Vranov, Bítov, Jaroměřice, Náměšť; oni vizitis la bazilikon kaj naskiĝdomon de B. Šmeral en Třebíč ktp. Je invito de la najbara junpionira tendaro oni tie prezentis kaj instruis kelke da Esperantaj kantoj, prelegis pri Esperanto kaj pri vojaĝo en Francio, kio ĉio vekis sinceran intereson ĉe la infanoj.

Iom malpli pretendeman nivelon havis la vesperaj tendarfajroj. Ĉe ili krom serioza rakontado pri la viena kongreso (D-ro Horský, D. Kočvara), krom gajaj kaj spritaj programeroj okazis ankaŭ ludoj malpli intelektulaj. Tia estis ekzemple la ludo „gorilo“, kies interna (bedaŭrinde ĝis 2 km perfekte aŭdebla) ideo estas, kriegigi ĉiujn partoprenantojn ĝis raŭkiĝo. Sed mirinde ĝuste tiaj ludoj estis la plej ŝatataj de la infanoj (kaj ne sole de ili) verŝajne kiel aktiva malstreĉo kaj reago al la gaja, sed tamen racia tagpasigo.

Simile malracian celon havis la „Karnavalo“, suna dimanĉa posttagmezo, dediĉita al alivestado en plej sensencajn kostumojn, kiujn la individua fantazio povis elpensi el littukoj, kovriloj, kano, foliaro ktp. Oni sin farbis per lipruĝo, dentpasta, ja per argilo kiel indianoj sur pado de la militiro, kaj oni estis — laŭ la junulara slango — feliĉaj kiel testudoj. Verŝajne ankaŭ reago al la iom monotona vestaĵo ĉiutaga, nome la bankostumo aŭ sport- kalsono.

Kaj nun ion pri la instruprogramo. Kiel ĉiujare, la tendaro estis aranĝita en du etapoj po 14 tagoj, en la dua duono de julio kaj la unua de aŭgusto. La unuan etapon partoprenis entute 115 homoj, la duan 90, inkluzive 13 gvidantojn kaj instruistojn, kaj 3 kuiristinojn. Kiel jam dirite, la plej granda parto estis junularo.

La instruado mem okazis en ses, resp. sep kursoj laŭ progresinteco: tri

A-kursoj, du B-kursoj kaj unu C; en la unua etapo ankaŭ unu D-kurso por estontaj instruistoj. Kursoj A kaj B okazis laŭ la lernolibro de Th. Kilián, kiu mem ankaŭ la tendaron vizitis. Preskaŭ ĉiuj gelernantoj sukcese plenumis la ekzamenon, dank' al tio, ke la konkuremo kaj ĉifoje ankaŭ la vetero puŝis la tendaranojn al lernado, ĉefe en la lastaj tagoj antaŭ la ekzamenoj. Tiurilate tendaro kun firma laborplano havas grandan avantaĝon kontraŭ tendaro nur amuza: oni neniam enuas, kaj eĉ pluvo kontribuas certgrade al la fina sukceso. Al ĝi kontribuis ankaŭ la partopreno de kelkaj eksterlandanoj: unu polino, unu bulgarino, du germanoj, unu hungara familio kaj unu francino. Ĉar neniu el ili komprenis eĉ unu ĉeĥan vorton, oni klopodis paroli kun ili esperant-lingve kaj liberigis sin tiamaniere de la bone konata paroltimo de komencantoj.

La manĝaĵo, kiel ĉiam antaŭe, estis simpla, sed bongusta kaj sufiĉa.

Ne estus dece el la vico de sinoferemaj gesamideanoj, kiuj per sia laboro kaj klopodo ebligis la aranĝon kaj sukceson de la tendaro, ne nomi almenaŭ la jenajn: P. Sittauer, J. Habeš kaj Fr. Sedláček, ĉiuj el Třebíč, kaj D. Kočvara el Ostrava.

La Ĉeĥoslovaka Esperanto-komitato, sub kies egido la someraj Esperanto-tendaroj ekde ĉi tiu jaro staras, elsendis sian prezidanton, Fr. Sviták,- viziti la tendaron. Ĉe vespera tendarfajro li gratulis en la nomo de ĈSEK al ĉiuj, kontribuis al la fondo kaj perfektigo de SET, kaj memorigis la tendaranojn pri ilia granda tasko, ne nur ellerni bone Esperanton, sed ankaŭ utiligi ĝin por disvastigo de la ideoj de progreso, paco kaj socialismo.

Venontjare ambaŭ etapoj de SET okazos en Julio, por ne koincidi kun la tutmonda Esperanto-kongreso en Budapeŝto.

Do, ĝis revido en SET 1966 komence de Julio, por ke niaj partoprenontoj de la budapeŝta kongreso estu perfekte ekipitaj, almenaŭ lingve!

Felix.

„KULTURAJ KAJEROJ”

Se vi interesiĝas pri la revuo, pluajn ingormojn donos al vi: Dezider Koronci, Nábřežie Metóda 1707/16, Prievidza, Stredoslovenský kraj.

„**Sileziajn kantojn**” de Petr Bezruč, oni intencas venontjare eldoni en kompleta traduko, sed tio povos sukcesi nur tiam, se estos sufiĉa resonado el eksterlando pri la nun eldonita broŝureto pri P. Bezruč. Petu pluajn ekz. de Památník Petra Bezruče, Ostrožná ul. OPAVA. Ne forgesu!

Ĉu vi deziras Esperantajn bildkartojn? Antaŭmendu ĉe Ĉeĥoslovaka Esperanto-Komitato, Blanická 4, Praha-12, Vinohrady.

Uĉebnice esperanta od Th. Kiliana, možno dostat priamo, i na objednávki poŝtou, v predajni KNIHA n. p., Štěpánská 42, PRAHA-1.

Podpisová akcia UEA predlžená do 31. júla 1966! Zbierajte hlavne individ. podpisy!

DENOVE ESPERANTO EN LA SVISA RADIO

La Svisa Kurtonda Radiostacio, kiu bedaŭrinde devis komence de 1965

interrompi siajn Esperanto-elsendojn, tradiciajn jam depost 1946, ekde la 7-a de novembro 1965 denove elsendas en la Lingvo Internacia. Parolistoj estas la samaj kiel antaŭe, nome D-ro Arthur Baur, ĉefredaktoro en Bern, kaj Claude Gacond, instruisto en La Sagne (Neuchâtel).

La elsendoj okazas laŭ jena plano:

Lunde 12.00 (horo de Greenwich) — Baur. Merkrede 12.00 — Gacond. Ĵaŭde 21.15 (ripeto de la lunda elsendo). Sabate 21.15 (ripeto de la merkred).

La ondoj estas 48,31 kaj 31,46 m. Tagmeze krome ankaŭ 13,94, vespere ankaŭ 25,61 m. La daŭro de la elsendoj estas maksimume 8 minutoj.

La direkcio de la studio dankas al ĉiuj antaŭaj aŭskultintoj, kiuj bonvolis esprimi sian opinion pri la ĝisnunaj elsendoj kaj pri la interrompo. Ĝi petas ilin ankaŭ estonte konfirmi la ricevon de la elsendoj kaj diri siajn kritikajn rimarkigojn. Ĉiu korespondanto ricevados regule la ilustritan send-programon, kiu aperas dufoje en la jaro. La adreso:

Svisa Kurtonda Radio, Esperanto-fako, Giacometti- str. 1, 3000 BERN 16, Svislando.

Sborník technických prací ZVÚ — vydalo Oborové středisko vědeckých, technických a ekonomických informací Závodů Vítězného února, n. p. v Hradci Králové k mezinárodnímu kongresu chemického inženýrství, strojnictví a automatizace -ChiSA 1965. Nákl. 1000 výtł., form. 21 X 30 cm.

ZVÚ v Hradci Král. vydaly tento obsažný, krásně vypravený sborník pro potřebu mezinárodní a proto na konci každého popisu je resumé v šesti řečech, mezi nimiž je i esp-o. Překlady jsou výborné a pro odborníky, jimž je sborník určen, dokumentují naprostou schopnost esperanta tlumočit technické texty. Překlad, jakož i jeho publikace, jsou zásluhou Zdeňka Hršela. Doufejme, že pro příště si tiskárna opatří esperantské háčky.

Fx

60—a datreveno de UEK

(La Universala Kongreso en Boulogne-sur-Mer-en 1905)

El la revuo „L' Esperantiste", oktobro 1905,

laŭ la francaj „Kulturaj Kajeroj."

„Dum en Boulogne S-ro Michaux kaj liaj sindonaj kunlaborantoj rapidis fini la preparon de la kongreso, Dro Zamenhof vojaĝinte tra Germanujo alvenis Parizon kaj ekloĝis ĉe sia amiko kaj kolego Dro Javal, membro de la medicina Akademio, tiel ŝatata pro lia sciado, kiel pro lia granda afableco. „Lingvo Internacia" de la 15-a de Aŭgusto raportas, kiel akompanata de Generalo Sebert, Dro Javal kaj Sro Bourlet, Dro Zamenhof estis akceptita de Sro Bienvenu-Martin, Ministro de l'publika Instruado; poste de Sro Bellan, sindikato de la Pariza urbeŝtaro. La 30-an de Julio, li prezidis la disdonadon de premioj al la lernantoj de esperantaj kursoj en Parizo kaj ĉirkaŭaĵo. Poste li akceptis kelkajn esperantistojn kaj vizitadis la urbon, ne forgesante la Esperantan Presejon, kie li estis akceptita de Sro Cart. La ĉefaj gazetoj raportis pri

la diversaj faktoj kaj poste pri la grava novaĵo, kiu ĝojigas kaj fierigas nin pro nia Majstro kaj pro la afero Esperanto: Dro Zamenhof ordenita Kavaliro de la Honora Legio.

En Boulogne Dro Zamenhof prezidis la kongreson, sed estis helpata en tiu tasko de kvin vicprezidantoj: Sro Boirac, Generalo Sebert, Sro Michaux, Kolonelo Pollen (anglo), Dro Mybs (germano), kun, kiel sekretarioj, Grabowski (ruso) kaj Kühnl (bohemo). Li ankaŭ invitis kelkajn reprezentantojn de diversaj nacioj por ilin helpi per siaj konsiloj. Unu el la plej gravaj farotaĵoj de la kongreso, laŭ la opinio de Dro Zamenhof estis la alpreno de „fundamenta deklaro” por ĉiuj esperantistoj. Alia tre grava afero estis la elekto de Komitato, kiu povos (ĉiam sub prezido de Dro Zamenhof) esprimi sian opinion pri ĉiuj dubaj punktoj de la lingvo. Pri la interkompreniĝo, tiuj kunvenoj estis plej interesaj kaj kontentigaj. Ĉu en la kunsidoj, ĉu dum la festenoj kaj en la balo, ĉu dum la promenadoj, la dekdu centoj da kongresanoj venintaj de dudek diversaj landoj, ĉie kaj ĉiam plej facile interparoladis. Dum la kongreso kelkaj apartaj kunvenoj okazis interalie por stenografistoj, por katolikoj, por framasonoj, por instruistoj kaj por la esperantistaj gazetoj ĉeestantaj en la kongreso. Dro Zamenhof kelkafoje esprimis sian kontentecon pro la atingita rezultato, kaj la multaj aklamoj, kiujn li kaj S-ino Zamenhof ricevis, povis konvinki lin pri la tute respekta kaj ama sento de la ĉeestantaro. La kongresanoj ankaŭ certe tre longe rememoros pri tiuj agrablaj tagoj, dum kiuj tiom da amikecoj ekformitaj per korespondado povis pleniĝi parole kaj vide.

La festoj de la Kongreso estis belegaj kaj plenaj je nerakontebla entuziasmo. La Boulogne-a Grupo kun la helpo de la urbestro kaj de la Komerca Ĉambro ilin organizis en supera maniero. Unue, la 5-an vespere, okazis la malfermo, ĉe la granda teatro, kiu estis por la cirkonstanco speciale ornamita . . .

. . . Fine parolado de Dro Zamenhof. Ĉe la momento kiam la Doktoro leviĝis, elmontriĝis nedirebla entuziasmo. Kiam kvieteco refariĝis, la Doktoro legas sian paroladon. Li dankas la urbestron pro la akcepto, kiun li ricevis de la Ministro de la publika instruado kaj de la prezidanto de la urba konsilantaro en Parizo. La akcepto, kiun li ricevis en Boulogne, la simpatio, kiu lin ĉirkaŭas, tuŝas lian koron. Neniam li forgesos tiun ĉi vesperon. Li montras la neceson de helpa lingvo internacia neŭtrala, kaj rememorigas, ke antaŭ li aliaj batalis por tiu ĉi ideo. Li ne dubas pri la fina sukceso kaj li finas per tre bela versaĵo: „Preĝo sub la verda standardo” . . .

. . . La plej pruvdona eksperimento certe estis la Molier-a komedio „Edziĝo kontraŭvola” tradukita de Sro Dufeutel. Tiu ĉi komedio ludita kun belega viveco kaj perfekta natureco, estis aŭskultata kun la plej granda intereso de milo da esperantistoj venintaj el ĉiuj partoj de Eŭropo kaj tre facile komprenita de ĉiuj, kiel montris unuanimaj aplaŭdoj ĉe la ĉefaj lokoj. Kaj tion ĉi bone rimarku: nenia sentebla diferenco en la elparolado; oni pensus, ke ĉiuj aktoroj estis kune nutritaj, ke esperanto estas ilia gepatra lingvo, ke neniam ili parolis alian. Nu, la roloj estis ludataj de Italino, Svedino, Rusino, de tri Francoj, de Anglo, Belgo, Germano, Norvego, kiuj, krom du aŭ tri, neniam estis vidintaj unu la alian kaj povis sin antaŭe ekzercadi nur fojon. Ni ne bezonas diri, ke en tiaj kondiĉoj la prezentado faris sur la vidantoj impreson profundan, nedetruieblan.”

El la agado de niaj ronletoj

Esperanto-rondeto ĉe Muzeo de Slovaka Nacia Revolucio en Banská Bystrica estis fondita la 6-an de decembro 1965. Ĝi antaŭ ĉio aranĝos kurson kaj ekkontaktiĝos skribe kaj persone kun pli progresintaj rondetoj por akiri spertojn; krome ĝi ekkorespondos kun eksterlandaj E-kluboj kaj unuopuloj por diskonigi la porpacan signifon de la Lingvo internacia; por doni informojn pri la Slovaka Nacia Revolucio kaj por povi doni klarigojn al eksterlandaj vizitantoj de la Muzeo. — La rondet-kunvenoj okazas ĉiumerkrede ekde la 16-a horo en la Muzeo.

Esperanto-klubo ĉe Parko de Kulturo kaj Ripozo en Brno eldonadas informan bultenon por sia membraro, sed bedaŭrinde forigis el ĝi Esperanton. El la programo por septembro — decembro 1965 ni citas la jenon: Solena kunveno en la nova klubejo. — Film-vespero (de FIAT kaj pri Danlando). — I.a testamentaĵo de Jan Hus al la hodiaŭo. — K. Ed. Ciolkovskij, aviad-inventisto. — Gajaj kaj tristaj travivaĵoj de Prof. Theodor Kilian kun siaj korespondantoj. — Historio de la kastelo Pernštejn. — Unuiĝintaj Nacioj kaj la Jaro de Internacia Kunlaboro. — Oratora konkurso. — Gregor Mendel, la fondinto de Genetiko. — Batalantoj kontraŭ morto. — Teatra vespero (Leciono pri botaniko. — Ĉe kokokrio. — Multsignifa virino). — Societa vespero. — Solena koncert-vespero honore al la 106-a datreveno de la naskiĝtago de Zamenhof.

Dudince — renkontiĝo de esperantistoj en ĉi tiu sudslovakia banurbeto okazis la 25-26-an de septembro. Kvankam ĝin organizis nur unusola loka esperantisto, s-ano Ernesto Váňa, ĝi tre bone sukcesis kun 63 ĝis 170 ĉeestantoj. La pragramo estis varia kaj agrabla: sabate posttagmeze senpaga banado en la termala baseno de la ŝtata banejo. Poste okazis renkontiĝo ĉe la tendaro, kie la Ĉs. Radio surbendigis intervjuon kun ges-anoj Váňa, Josková el Praha kaj Hubálek el Aŭstrio. Ĉiuj partoprenintoj vizitis ankaŭ la vinbergardenojn sur la proksima montet-deklivo kaj senkoste gustumadis natur-vinon ĉe vinkelo. Kompreneble ekregis gaja atmosfero kaj eksonis belegaj Esperantaj kantoj kaj slovakaj popolkantoj. — Post la komuna vespermanĝo okazis la solena bonvenigo de la gastoj, kiujn salutis s. E. Váňa, k-do Skančik en la nomo de la Kleriga Domo kaj D-ro Wichner, direktor-ĉefkuracisto en la nomo de la Ŝtata Banejo. Apartan mencion meritas la kortuŝaj vortoj de la aŭstria gasto s. Hubálek, same la kantoj de ĉarmaj junulinoj (kun muzikakompano), la kolora Esperanta FIAT-filmo, la prezentado de ĉefŝafpaŝtisto (baĉa) kun fajfilego (fujara). Apartan ĉarmon havis la ĉeesto ĉe bivaka fajro en la tendaro, ĝis noktomezo. — Dimanĉe okazis laborkunveno, kiun salutis la Pola kaj Aŭstria Radioj. Lunde okazis la disaŭdigo de la Ĉs. Radio tra la ondoj de Banská Bystrica, enhavanta la intervjuon.

Gottwaldov. Esperanto-rondeto transiris somere al la Uzina Klubo SVIT, kie ĝi trovis konvenan ejon kaj eblecon kunlabori kun aliaj uzinaj rondetoj (turisma, astronomia). — La regulaj kunvenoj okazas ĉiuvendrede je la 19-a horo, krome grupo da studemuloj kunvenadas ĉiudimanĉe antaŭtagmeze sub gvido de s. Gerža. — La

rondeto prizorgas 6 vitrajn elmontrajn kestetojn kaj du tabulojn pri Esperanto-servo (Hotelo Moskva kaj stacidomo Otrokovice). La servon uzis ne nur en-, sed ankaŭ eksterlandaj esperantistoj (el Pollando, Hungario, Aŭstrio, Latvio k. a s.). — Laŭ instigo de E-rondeto en Šumperk ni kompilas kartotekon de ĉiuj novaj kaj malnovaj esperantistoj en la urbo kaj distrikto. — Por la petskribo al UN ni kolektis 2800 kolektivajn kaj 180 unuopajn subskribojn. — Pri servoj al eksterlandaj samideanoj kaj pri spertoj kun ili prelegis (kun lumbildoj) s-ano Satték el Příbor, pri UEK en Sofio s. Blaha kaj pri migrado tra Slovakio s. Kostíha. S-ano Blaha prelegis ankaŭ al mezlernejanoj pri siaj inpresoj dum la Universalaj Esperanto-Kongresoj, kiujn li partoprenis, krome pri Bulgario kaj ĝia popolo. — La rondetanoj regule partoprenadas la regionajn kunvenojn (Přerov, Čáňtorio, Staré Město pod Sněžkou, Kladsko, Olomouc). — La Someran Esperanto-Tendaron en Lančov frekventis 9 gesanoj kun bona rezulto; s-ano Matulík faris ekzamenon el la kurso D je eminento. — Por la printempo 1966 estas planata ekspozicio de Esperantaj libroj kaj gazetaro.

(Mallongigite laŭ K. Ch.)

Hradec Králové. E-rondeto ĉe Parko de Kulturo kaj Ripozo eldonadas por siaj membroj ciklostilitan informan bultenon en kiu ĝi atentigas pri la ŝanĝo de la tempo de la kunvenoj; nun okazadas ĉiuvendrede je la 19.30 horo. — En la noveembra n-ro troviĝas poemo „Esperanto” de B. Berin el Vilnius kun paralela nacilingva traduko de Miloš Lukáš.

Esperanto-rondeto ĉe Uzina Komitato de Fervojestacio Jaroměř aranĝis, okaze de la Tago de fervojistoj, prelegon por fervojistoj. Partoprenis 50 personoj. Alian prelegon pri Esperanto disaŭdigis la rondet-gvidanto Jaroslav Janák por la publiko en septembro, pere de la loka radio. En Kulturdomo de ČSD okazis ankaŭ interesa prelego, akompanata de 72 koloraj diapozitivoj pri „Domo de Trafiko en Luzerno”. Tiun ĉi prelegon pruntedonis E-rondeto en Havlíčkův Brod, ricevinta ĝin de Svisa Esperanto-Asocio. La prelegon uzis la esperantistoj ankaŭ en aliaj lokoj. — La rondetanoj ekkorespondis pere de sonbendoj kun hispanaj esperantistoj en Sabadell. — Estas preparata prelego de s-anino Milena Nováková el Česká Skalice, kiu helpe de Esperanto travojaĝis la nordajn landojn. La prelego titoliĝas „Per ŝipo ĉirkaŭ Skandinavio”. — En la stacidomo de la urbo Jaroměř troviĝas elpend-kesteto kun diversaj esperantaĵoj por propagandi Esperanton inter multaj vojaĝantoj trapasantaj la stacion. — Dek-fervojistoj aliĝis al skriba kurso de Esperanto aranĝata de E-rondeto en Česká Třebová. La rondetgvidanto almenaŭ unufoje en la monato konversacios kun ili por faciligi ilian lernadon. — La rondetgvidanto vizitis la interesan ekspozicion pri fervojoj kaj trafiko en multaj ŝtatoj, aranĝata de E-rondeto ČSD en Havlíčkův Brod kaj partoprenis la kunvenon de Prepara Komitato de Esperantista Fervojista Sekcio ĉe Ĉs. Esperanto-Komitato la 26-an de septembro 1965 en Česká Třebová.

Jihlava. E-klubo ĉe Domo de Kulturo de Revolucia Sindikata Movado eldonis plaĉan, koloran, presitan agad- kaj prelegprogramon, validan ekde septembro 1955 ĝis marto 1966. El ĝi ni citas la titolojn de kelkaj prelegoj: Mia vojaĝo tra Svedio (L.

Pánská), Rememoroj el Rumanio (M. Lysý), Adriatiko per la okuloj de Ĉeĥoslovakino (A. Svobodová), Muzika vespero kun fremdlandaj popolkantoj (A. Lysý), Interesaĵoj el Izraelo (Š. Pánská), Belaĵoj de Italio (fratinoj Kotal, J. Ďásek), Inter hungaraj amikoj (A. Lysý), Japanio, la lando sub Fudĵi (J. Ďásek), Kion skribis K. Čapek pri Nederlando (V. Povýšil), Bulgario, koro de Balkano (A. Svobodová), Pri la dolĉa Francio (M. Lysý).

Košice. La kunvenoj de E-klubo okazas ĉiulunde je la 17-19 horoj en propra kunvenejo en Domo de Arto en Košice. En 1965 estis efektivigitaj ankaŭ 4 plenkunsidoj kun labor- kaj kulturprogramo. La lastan (22-23 de okt.) partoprenis 40 personoj, inter ili ankaŭ geesperantistoj el Miškolc (Hungario) kaj Zakopane (Pollando). Okaze de la 20-a datreveno de la liberiĝo de nia patrujo kaj Jaro de Internacia Kunlaboro la Klubo aranĝis Esperantan ekspozicion (ekde la 12-a de junio ĝis la 9-a de septembro). La sukceso de la ekspozicio estas merito de ges-anoj Plachý, Zöld, Safko, Babjak kaj Mačurová, kiuj ĝin preparis kaj aranĝis. — La komitato klopodis altiri en la aktivan agadon ĉiujn esperantistojn en la urbo kaj ĉirkaŭaĵo. Tiucele ĝi eldonadas proprajn ciklostilitajn „Klubajn Informojn“. Inter aprilo kaj novembro aperis 4 numeroj nacilingvaj, dissenditaj al ĉiuj esperantistoj kaj favorantoj en la urbo kaj distrikto. Rezulte de tio la nombro de la klubanoj altiĝis de 78 je 126 personoj. Pere de la bulteno ni helpis ankaŭ al aliaj rondetoj en Orientslovaka Regiono kaj kontribuis al la kreo de novaj E-rondetoj en la urboj Spišská Nová Ves, Prešov kaj en la vilaĝo Cernina.

Liberec. Esperanto-klubo ĉe PKR okazigis la 27-an de marto societan vesperon (pluaj informoj mankas).

Martin. El la atingajoj da E-rondeto de Kulturdomo de Revolucia Sindikata Movado de Maŝinfabrikejoj de Turiec ni menciis la eldonon de 6 numeroj de neregula kluba informilo Esperanto-Agado, plue eldonon de poŝtkartoj kun dulingva teksto, tradukon kaj eldonon de esperantlingva faldprospekto por Muzeo de Slovaka Nacia Revolucio en Banská Bystrica, (ankoraŭ en kunlaboro kun E-rondeto Grafia Jihlava, kie la faldprospekto estis presita). Ni partoprenis la renkontiĝojn aranĝitajn de aliaj rondetoj (Zvolen, Žiar), kaj la 12-13-an de junio ni aranĝis renkontiĝon de esperantistoj en Martin en la nova konstruaĵo de Uzina Klubo (nun jam Kulturdomo). — La kulturprogramo estis pliriĉigata per vizito de la bild-galerio de esperantisto, nacia artisto Martin Benka kaj la inaŭguro de „Esperanto-vilao“ de D-ro Ludoviko Izák. La samtempe instalita Esp-a ekspozicio prezentis multe da plej variaj esperantaĵoj, eĉ unikaĵaj. Partoprenis 50 personoj, inter ili multaj gastoj el Slovakio kaj Moravio. — La rondeto dum kelkaj tagoj gastigis ges-anojn de Jong el Nederlando kaj ĝia ano s. Škamla partoprenis la Internacian Junularan E-Tendaron en Katowice (Pollando), dum Štefan Špigút ĉeestis la II-an Internacian Pedagogan Seminarion en Szeged (vidu apartan raporton). — La rondetgvidantaro intime kunlaboras kun ĈSEK: Aŭgusteno Čambál estas ĝia vicprezidanto, D-ro Ludoviko Izák redaktoro de Informoj de ĈSEK.

ESPERANTO-RONDETO OSTROJ.

Opava. La rondeto sukcese daŭrigas la propagandon de la verkaro de Nacia artisto Petr B e z r u č . La broŝuro pri la Majstro, aperinta aŭtune 1965 estis dissendita en la tutan mondon. En Memordomon de P. Bezruč nun daŭre alvenadas eksterlandaj resonoj. La plej multaj skribintoj raportas, ke nek la poeto nek lia verkaro estas ĉe ili konata kaj tial ĉiuj ĝoje akceptas la publikaĵon. Ĉiuj skribintoj esprimas la esperon, ke baldaŭ aperos en Esperanto la tuta poemkolekto de Bezruč — Sileziaj kantoj. Grava rezulto estas, ke laŭ la publikaĵo aperis kelkaj raportoj pri la poeto en pluraj nacilingvaj presaĵoj, inter ili ankaŭ en la malta lingvo.

Por subteni la bone disvolviĝantan turistikon, la ŝtata eldonejo Orbis eldonis reprezentan publikaĵon pri la urbo Opava. La tekstoj, akompanantaj la fotografiaĵojn estas ankaŭ en Esperanto (la tradukon prizorgis la anoj de nia rondeto). Ni do penas, ke nia lingvo estu en nia urbo praktike uzata.

Interesuloj pri la broŝuro „Opava” povas sin turni al nia rondeto, kiu sendos ĝin al ĉiu. La prezo estas 30 Kčs plus sendkostoj (ĉe unu ekz. Kčs 3.—, ĉe pli da ekz. Kčs 5.—).

V. K.

Piesok. La 7. an de julio 1965 estis fondita E-rondeto ĉe Uzina Klubo de RSM de Maŝinfabrika en Piesok. Ĝia gvidanto estas D-ro Vlastimil Nekuda, uzina kuracisto (adreso E-blok, PIESOK, poŝta Podbrezová), iama ano de Esperanto-Klubo en Brno, kiu diligente partoprenadas la kunvenojn kaj esperantistajn renkontiĝojn de aliaj rondetoj kaj presone helpas al la jam ekzistantaj aŭ estiĝontaj rondetoj en la distrikto. En la uzina gazeto „Piesocký strojár” (Maŝinisto de Piesok) regule publikigadas sciigojn pri la agado de la rondeto kaj novaĵoj en la Esperanta mondo. Krom tio la rondeto zorgas ankaŭ pri konstanta ekspozicio kun interesaĵoj el la tuta mondo.

Písek. E-rondeto ĉe Uzina Klubo de RSM JITEX aranĝis ekskurson al la Pola maro la 13-18-an de julio 1965 (pluaj sciigoj pri la agado mankas).

Poděbrady. E-rondeto de UK de RSM de Ĉs. Ŝtataj Banejoj okazigis la 18-an de decembro sukcesan Zamenhofan vesperon. La tradicia VI-a renkontiĝo de esperantistoj apud la rivero Labe okazos la 5-12-an de junio 1966. Por la duonjaro 1966 la rondeto jam nun anoncas jenajn prelegojn: Pri la 48-a UEK en Sofio (kun lumbildoj). — La sunoplana Italio (lumbildoj). — Rememoroj pri Nederlando (filmprezentado). — La estonta kongresurbo Budapeŝt (lumbildoj). — Travivaĵoj dum la 50-a UEK en Tokio (filmo).

Polička. La nova E-grupo ĉe Unueca Klubo de Laboruloj estis fondita la 16-an de marto 1965. Ĝia gvidanto fariĝis la 23-jara František Raušar. La grupo havis 12 membrojn-komencantojn, kiuj finis la elementan kurson en Svitavy kaj estas plejparte 16-25 jaraj. Pluraj anoj komencis lerni, do la nombro altiĝis je 20. — La 2-an de majo okazis en Polička la unua kunveno kun partopreno de esperantistoj el Česká

Třebová,- Litomyšl, Svitavy (35 ĉeestantoj). En la kultura programo i. a. la plej bona loka esperantistino - (s. Žahourková) prelegis pri la 700-jara urbo Polička. Krome okazis lingva konkurso kun migranta trofeo „Verda Ŝlosilo”, kiun ĉi-foje gajnis komencantino s. Kotizová. La ĉeestantoj vizitis ankaŭ la naskiĝĉambron de eminenta komponisto Bohuslav Martinu, troviĝanta en la preĝeja turo, ĉar lia patro estis simpla ŝuisto kaj turgardisto.

Poprad. E-rondeto ĉe UK de Vagonfabriko Tatra (ZK ROH Vagónky Tatra) estis fondita en oktobro 1964, sed ekfunkciis en februaro 1965 per lingva kurso. En septembro okazis pluaj kursoj: por komencantoj kaj por progresintoj, post ekspozicio de esperantaĵoj. La rondetkunvenoj estas buntigataj per Esperantaj kantoj k. a. programo, por kio oni povas uzi la uzinan magnetofonon. Krom tio per legado de Informoj de ĈSEK oni konatiĝas kun la agadformoj de aliaj rondetoj en nia respubliko kaj pere de eksterlandaj gazetoj ankaŭ pri la tutmonda esperantismo.

Šumperk. E-rondeto ĉe Unuiĝinta Uzina Klubo de RSM aranĝis la 18— 19-an de septembro renkontiĝon de esperantistoj el Orientbohemia kaj Nordmoravia Regionoj, en Staré Město pod Sněžníkem. Post la programo en la loka hotelo Sněžník sabate posttagmeze kaj vespere, dimanĉe okazis tutaga ekskurso al la monto Sněžník. — La 9-10-an de oktobro estis aranĝita aŭtobusa ekskurso al la internacia esperantista renkontiĝo en Klodzk kaj Bystrzica Klodzka en Pollando.

Třinec. E-rondeto ĉe UK de RSM de Ferfabriko okazigis laborkunvenon en la Metilerneja resanigejo en Nýdek, sabate la 26-an de junio posttagmeze, kaj dimanĉe tuttagan ekskurson al Ĉantoria en la Beskyd-montaro. La vetero estis belega. — Laŭ la letero de M. Bartovská la rondeto organizis aŭtobusan ekskurson en Hungarion por neesperantistoj sub modelaj aranĝoj kaj gvido de s-anino A. Milatová el Třinec. Partoprenis ankaŭ 4 anoj de E-rondeto en Frýdek-Místek. La ceteraj eskursantoj povis plene konvinkiĝi pri la utileco kaj dumvojaĝa utiligebleco de la Lingvo Internacia, kaj multaj el ili decidiĝis ĝin eklerni. Precipe la belega medio de la kursoj en la resanigejo de la hungaraj fervojistoj en Balatonkese certigis por si kelkajn el inter ili por la venonta somero. La esperantistoj en Solnok (kie la eskursantojn oficiale akceptis la direktorino de la Kulturdomo), kaj en Budapeŝt, perfekte zorgis, ke al la gastoj manku nenio kaj povu ekkoni plej multe da naturbelaĵoj de Hungario. Tiel la 51-a UEK en Budapeŝt 1966 fariĝis ankoraŭ pli alloga.

Vsetín Ohrada. E-rondeto transiris al la UK de RSM de „Sklář” (Vitrafisto). La fonda kunveno okazis la 30-an de aŭgusto kun partopreno de 24 membroj kaj 3 delegitoj el Ostrava kaj Bojkovice. Estis elektita jena gvidantaro: Aleš Berka, Med. D-rino O. Poláčková, D. Schedlbauer, J. Ficek, V. Doležalová, O. Jiránek, O. Kovář kaj Fr. Ptáček. — La rondeto tuj ekkontaktiĝis kun esperantistoj en Valašské Klobouky, kie montriĝas ebleco fondi E-rondeton. — Krom kursoj kaj partopreno en aranĝoj de aliaj E-rondetoj estis okazigita la 13-an de septembro publika prelego: Eseranto en la vivo de la moderna homo kaj en la literaturo.

Zvolen. E-rondeto ĉe Kultura kaj Societa Centro aranĝis la 14-15-an de aŭgusto renkontiĝon de esperantistoj, kiun partoprenis ankaŭ gastoj (Karol Cibur el Rimavská Sobota, Ján Tichoň el Bojkovice kaj Francaj esperantistoj: k-do L. Pannier kun sia familio. La renkontiĝon gvidis s-anoj Fr. Hropko kaj Kolba. En la nomo de Ĉs. Esperanto-Komitato salutparolis Aŭgusteno Ĉambál, ĝia vicprezidanto, kaj en la nomo de la redakcioj „Informoj de ĈSEK" kaj „Esperanto-Agado" D-ro Ludviko Izák. — Dimanĉe okazis ekskurso al la mondfama ban- kaj kuraĉloko Sliač, kun promenado kaj gustumado de mineralakvo kaj aŭskultado de banloka orĥestro. Oni vizitis ankaŭ ŝafpaŝtistan kabanon kaj gregejon kun gustumado de „strapačky" (ŝirbuletoj kun mola fromaĝo — bryndza).

Kelkaj rondetanoj partoprenis la tradician 4-an renkontiĝon en Solnok (Hungario), en aŭgusto 1965. Ĝi konsistis el riĉa programo: krom lingva perfektigo ĝi enhavis ankaŭ ŝip-ekskurson sur la rivero Tisa, vizitojn en la historia urba muzeo kaj en la galerio, bivakan fajron kun internaciaj popolaj ludoj kaj dancoj. Ĉeestis ankaŭ esperantistoj el Bulgario, Sovetunio, Jugoslavio, Pollando kaj Belgio. Kvankam la partoprenintoj devenis do el sep nacioj, ili parolis per ununura lingvo, la lingvo de paco kaj amikeco — Esperanto.

ZPRÁVY ČESKOSLOVENSKÉHO ESPERANTSKÉHO VÝBORU — INFORMOJ DE ĈEĤOSLOVAKA ESPERANTO - KOMITATO. — Vydává — Eldonas: Osvětový ústav v Praze, Blanická 4, Praha 2. Řídí redakční kruh — Redaktas la redakta komitato: J. Cíhová, Dr. L. Izák, O. Kníchal, F. Sviták, E. V. Tvarožek. Tisk — Preso: TSNP Martin V-15*61041